CALVINIST ✝ CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"THAT CHRIST MAY DWELL IN YOUR HEARTS BY FAITH." Eph. 3 : 17.

JUNE 9th 1961 - No. 499 - 12 PAGES • P.O. BOX 312, STATION B., HAMILTON, ONT.

16th year of publication
Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario.

NU GEEN PRIVATE SCHOLEN MEER

door J. W. F. Uitvlugt

Een week nadat mijn artikel over PRIVATE SCHOLEN verscheen (in C.C. van 14 April) had ik het genoegen als eregast aan te zitten aan de "headmaster's table" in de eetzaal van een van Canada's oudste private scholen, Pickering College in Newmarket. De uitnodiging kwam in antwoord op mijn verzoek om een onderhoud met de headmaster, Mr. Harry M. Beer, B.A. Het werd een aangename Zaterdagmiddag, en ik heb weer enkele dingen mogen leren.

Pickering College is een school die in 1842 opgericht werd door een group Quakers. De opzet is principieel en essentieel ongeveer gelijk aan wat wij onze Christelijke scholen noemen. In het beheer is er technisch wel enig verschil. De school staat onder een "Board of Governors" van 25 leden waarvan er 7 zijn die het eigenlijke "executive bestuur" vormen. Van deze 7 zijn er 2, of 3, die met de Headmaster samen het Onderwijs Program verzorgen en uitvoeren. Practisch is het Onderwijs geheel aan de zorg van de headmaster toevertrouwd. In de Board of Governors zaten mannen die het 5de geslacht van sommige van de oprichters waren. Volgens Mr. Beer, is Pickering College wat de godsdienstige basis van het onderwijs aangaat, getrouw gebleven aan de oorspronkelijke Quaker beginsels. Hoe juist dit is kan ik nu niet beoordelen.

De sfeer in de eetzaal deed goed aan. Het was er gezellig, er heerste een opgeruimde geest, de gesprekken onder de jongelui waren joviaal, soms wel uitbundig, maar er was zelf-beheersing in gedrag en in wat er gezegd werd. Onverschillige en ongepaste taal werd niet gebruikt. En ik kreeg niet de indruk dat dit zo was omdat er "bezoek" was; het voelde alles heel natuurlijk aan. Op vlotte wijze namen de studenten en de masters hun plaatsen in, staande achter hun stoelen, totdat de headmaster en zijn gast hun plaatsen hadden ingenomen, en "Grace" gezegd was door het hoofd. Dit "Grace" is niet een gebed zoals wij dat gewoon zijn; toch is het een vorm van "dank-erkentenis" waarin beleden wordt dat alle goede gaven van God afkomstig zijn en met dankbare harten aanvaard moeten worden.

Studenten dienden de gerechten op en namen af. Onder gezellig gesprek werd de spijs genuttigd; alles ging vlot maar zonder haast. Als ze klaar waren vroegen, en kregen de studenten permissie en mochten dan zonder meer de zaal verlaten. Toen de laatste studenten weg waren kwamen de masters bij elkaar aan de hoofdtafel, waar we nader kennis maakten onder het gebruik van thee en een smoke. Twee van de masters waren in tamelijk vurig debat over de kwaliteiten van Veldmaarschalk Montgomery. Door beide werd hij geprezen om zijn godsvrucht, maar de een achtte hem boven critiek, terwijl de ander onder hem gediend had en enkele zwakheden kende. Dit debat was oorzaak dat we zo goed als niet over ons eigen vak gesproken hebben.

Na de thee namen we afscheid van de masters, en nam Mr. Beer mij mee naar zijn eigen studeerkamer. Daar hebben we nog een paar uur geboomd over Onderwijs in 't algemeen, over het verschil van Onderwijs in de private scholen en in de openbare staatsscholen. En speciaal wat er door Pickering College gepresteerd wordt.

Het is helemaal niet nodig dat de headmaster van een school als Pickering zijn eigen lof gaat bezingen. Het spreekt vanzelf dat zo'n school beter werk levert dan een openbare school. De private school die dat niet volhouden kan verliest niet alleen zijn bestaansrecht maar ook zijn bestaan.

"Een van mijn eerste vragen die ik stel aan ouders die hun zoon naar Pickering willen sturen is altijd, 'Waarom stuurt u uw zoon niet naar de public school?' " zei Mr. Beer. "U kunt dat onderwijs voor niets krijgen. En u betaalt er immers toch voor. Wat verwacht u van Pickering?"

Het antwoord op die vraag is gewoonlijk: "Wij willen dat ons kind nauwer contact heeft met zijn onderwijzers. Wij voelen dat de intieme samenwerking van leraar en leerling een absolute vereiste is voor goed onderwijs. En wij weten dat die persoonlijke band hier gekweekt wordt."

Dat is het geheim. Daarin vindt de private school zijn kracht. Het nauwe persoonlijke contact tussen leraar en leerling. Niet meer dan 20 studenten per master. Dan is het mogelijk om met elk van zijn studenten op intieme wijze samen te werken. En dan kan het niet anders; dan krijg je goede resultaten.

Maar er is meer. De studenten die in de private schools terecht komen zijn boven het gemiddelde. Niet zozeer wat verstandelijke vermogens betreft, ofschoon dat een voorwaarde is in sommige scholen, maar meer in de zin dat deze jongens méér dan normale studie-lust hebben; ze hebben meer interesse; ze willen zich beter toeleggen dan de "gemiddelde" op hun studies. En daar komt vanzelf nog bij dat ook de ouders er meer op staan dat hun zoon zijn kostbare tijd niet verknoeit met allerlei onzin. Ouders die besluiten hun zoon naar een private school te sturen weten wel heel goed waarom ze dat doen. Ze hebben het volste vertrouwen in de school, d.w.z. in de leraren en in dat vertrouwen geven ze hun kind zo goed als helemaal over aan het regiem van de school. Ze weten dat de masters niet alleen maar goede onderwijzers zijn, maar ook dat die onderwijzers het hart van hun kind kunnen vinden en aanraken en van de jongen een man maken. Ik geloof wel dat alle verstandige ouders het met me eens zijn als ik zeg dat wij, in onze scholen, dit ideaal na moeten streven.

In een volgend artikel nog iets meer over deze zaak.

Aan boord van het s.s. "Rotterdam". Boven het achterdek met zwembad. Beneden de rooksalon eerste klasse.

Politieke Bedrijvigheid

In het laatst van Mei zijn er vier "by-elections" gehouden, die niet alleen enige spanning vóór die tijd hebben gebracht, doch die ook nadat de uitslag bekend is de politieke gemoederen in beweging hebben gehouden.

Tot op zekere hoogte hebben deze verkiezingen een weerspiegeling gegeven van wat er onder het Canadese volk leeft ten aanzien van zijn regering. Men mag hieruit natuurlijk niet definitieve gevolgtrekkingen maken, als zouden deze verkiezingen een getrouwe voorspelling verschaffen omtrent de uitslag van een algemene verkiezing. Maar zij brengen niettemin toch wel enige feiten aan het licht.

De Conservatieven waren blij dat zij drie zetels gewonnen hadden, hoewel zij er slechts twee verwacht hadden. Maar dit betekent niet, dat er voor hen veel grond was om hoog van de toren te blazen. Daarvoor was het verlies van stemmen te groot voor hen. In alle vier districten, waar de verkiezingen werden gehouden, zagen zij hun meerderheid sterk slinken.

De Liberalen moesten zich tevreden stellen met de winst van slechts één zetel. Maar daar staat tegenover dat zij een belangrijke winst in stemmen boekten, hetgeen veel van het leed verzacht en de hoop op meer populariteit doen groeien. De uitslag in Leeds, Ont. was in dit verband zeer opvallend. Dit was voor lange tijd een van de sterke punten voor de Conservatieven, doch deze laatsten hebben dit thans aan de Liberalen moeten prijsgeven. Al eerder hebben de Conservatieven een nederlaag in Ontario moeten lijden, toen in Peterborough de Conservatieve candidaat het moest afleggen tegen een candidaat van de "New Party". Dergelijke feiten maken het voor de Conservatieven niet gemakkelijk. Het verlies van terrein in Quebec was reeds gevoelig, doch als Ontario nu ook zwakker wordt, dan kan de situatie voor hen wel eens gevaarlijk worden.

De uitslag van deze "by-elections" heeft het nu wel zeer onwaarschijnlijk gemaakt, dat de regering de federale verkiezingen nog in 1961 zal doen houden. De kiezers zullen tenminste tot 1962 geduld moeten oefenen. Dit is niet geheel naar de zin van de Liberalen, die in de resultaten juist een aanduiding zien, dat het Canadese volk zich moet en wil uitspreken ten aanzien van zijn regering. Mr. Pearson, de leider der Liberalen heeft althans op de wenselijkheid gewezen, dat een vroege verkiezing de mogelijkheid daartoe moet openen en dat zij (de Liberalen) een verkiezing in September 1961 zouden toejuichen.

Mr. Hazen Argue, de nationale leider van de C.C.F., is niet zo gesteld op vroegtijdige verkiezingen. Dit zal wel verband houden met de op handen zijnde conferentie in Ottawa, waar een leider voor de "New Party" gekozen zal moeten worden. Mr. Argue is daarvoor candidaat, doch zijn tegencandidaat is niemand minder dan de Premier van Saskatchewan, Mr. T. C. Douglas. Het is bekend dat Mr. Douglas, vooral in de Westelijke provincies, veel aanhang heeft.

Meer dan bij vorige verkiezingen zal de Social Credit Party thans van zich laten horen. Zoals men weet is deze partij de laatste jaren op de achtergrond geraakt, althans wat de federale regering betreft. Provinciaal is de partij aan de regering in Alberta en British Columbia. De partij is echter zonder nationaal leider en men had gehoopt dat óf Premier Manning van Alberta óf Premier Bennett van British Columbia deze functie zou willen vervullen. Beide heren hebben echter te kennen gegeven hiervoor niet te voelen, zodat men een ander moet zoeken.

Een speciaal daarvoor benoemde commissie heeft thans vier namen, waarvan één wel speciaal op de voorgrond treedt. In een artikel in **Saturday Night** van 10 Juni j.l. wordt het een en ander over deze candidaat, Mr. Robert N. Thompson verteld. Mr. Thompson blijkt een vooruitstrevend en bestudeerd man te zijn, die blijk gegeven heeft over grote organisatorische talenten te beschikken. Hij is thans 46 jaar oud en heeft reeds een respectabele staat van dienst achter zich.

In het bijzonder blijkt Mr. Thompson deskundige te zijn op het gebied Afrikaanse toestanden. In 1943 vertrok Dr. Thompson als leider van een groep Canadezen en Amerikanen naar Ethiopië, waar hij 15 jaar heeft gewoond. Vijf van de acht kinderen zijn in Afrika geboren. Dr. Thompson heeft zich voornamelijk verdienstelijk gemaakt bij de organisatie van de Imperial Ethiopian Air Force Training School en hij is verscheidene jaren hoofd geweest van de Emperor Haile Selassie I Secondary School.

Behoudens in Ethiopië heeft Dr. Thompson tal van regerings-opdrachten vervuld in India, Pakistan, het Midden-Oosten, Europa en verschillende andere Afrikaanse landen. Er zullen niet veel Canadezen zijn, die over een even grote ervaring en kennis omtrent deze landen beschikken als Dr. Thompson. Hij is lid van de Lutherse kerk, was tien jaar lang voorzitter van de Commissie voor Zendingsonderwijs in Ethiopië. Momenteel is hij voorzitter van de Research Committee of the Interdenominational Foreign Mission Association. Kortgeleden werd hij verkozen tot president en voorzitter van het uitvoerend comité van de Canadian Memorial Chiropractic College in Toronto, een instelling die momenteel bezig is met een instituut van een half millioen dollar.

Van zijn organisatorische talenten op politiek gebied heeft de Social Credit Party reeds geprofiteerd toen hij een compagne ontwierp en uitvoerde in Manitoba, waardoor vijf leden in de Manitoba regering werden verkozen.

Men kan dus inderdaad iets verwachten, indien Social Credit deze man als haar nationale leider zou verkiezen.

Alles bijeen genomen kan Canada dus een spanningvolle tijd tegemoet zien. Het zal een harde strijd worden. Waarschijnlijk zullen de verschillen in stemmen tussen de Conservatieven en Liberalen sterk verminderen. De New Party zal stellig een niet te verwaarlozen aantal stemmen in de wacht slepen en Social Credit zal, indien zij een krachtige nationale leider krijgt, haar aandeel in de stemming opeisen. Al mogen de verkiezingen dan waarschijnlijk eerst in 1962 plaats vinden, het ziet er naar uit dat Canada een tijd van verhoogde politieke bedrijvigheid tegemoet gaat.

GEEN GELDIG GEWETENSBEZWAAR

II.

Vanzelfsprekend was met de gebeurtenissen die vorige week werden weergegeven de kous niet af. Twee mannen die schriftelijk hun gewetensbezwaren uiteenzetten over het betalen van "Union dues", waarna prompt kreten als: "Apartheid", "Hun bezwaren houden geen steek", "Wel Christian Reformed Church Unions", niet van de lucht waren. De krantenlezer kreeg maar een raar beeld van de gang van zaken.

Het was dan ook geheel niet overbodig, dat de dagbladen verzocht werden, een uiteenzetting te publiceren, getekend door Rev. H. A. Venema, welke enige misverstanden zou ophelderen. Na wat vijven en zessen werd van alle drie de dagbladen in Toronto, de Star, de Globe and Mail en de Telegram de belofte verkregen, dat de verklaring geplaatst zou worden: "Heus, het komt er in, zorg maar dat wij het zo gauw mogelijk krijgen".

Wellicht kunt U het resultaat al raden: de verklaring werd **niet** geplaatst!

Een enkel zinnetje werd overgenomen in een krantenbericht, maar dat was dan ook alles.

Weer ter wille van de volledigheid, volgt hier, onvertaald, de inhoud van de verklaring die aan de Telegram werd gezonden. De verklaringen aan de andere dagbladen waren uiteraard practisch gelijk.

IS THIS APARTHEID?

In The Telegram of May 26th in an article entitled, "'Apartheid' Union Claim Against Balky Janitors," the National Union Of Public Service Employees charges that "the arguments of George Bonvanie and Louis C. De Haan are an attempt to inject a form of apartheid into Canadian labor movement." While in the Toronto Daily Star (May 25th) Mr. Pat O'Keeffe was quoted as saying that on the Canadian labor scene there was no place for a Christian union, on May 26th the Globe and Mail reported that Mr. O'Keeffe, NUPSE representative, said that the Christian Reformed Church has its own unions and that they practiced apartheid.

These statements were made in connection with the fact that two Etobicoke school janitors on the basis of their Christian convictions refused to sign an authorization to deduct union dues from their pay. We agree with these men when, in a letter to the Board of Education for the Township of Etobicoke, they stated:

> ". . . that, ultimately, the decision regarding membership or non-membership, support or non-support, should not be made on the basis of materialistic considerations, but ethical and spiritual standards and values derived from the Bible should determine the stand of the individual, at least, and opportunity must always be available for those who wish to do so. This opportunity is denied under the closed shop and union shop system and these same objections can be brought against the compulsory checkoff system."

We say this because the Christian Reformed Church believes that the Bible demands that Christ is Lord of every phase and aspect of life. This means that our daily activities, including our union activities, should be in harmony with the Christian principles taught in the Bible. This does not mean that at every turn or bend we point to a text of the Bible. We will not be able to say upon the basis of a passage from the Old and New Testament whether a strike in a particular industry is called for, or whether working conditions in this or that place of employment must be improved. But we try to be Biblical in this sense, that the **direction** of our life in society is to be governed by the Bible. This direction, this way of going about things and our handling of immediate life-situations, is conditioned by the Biblical teachings about freedom and authority, justice and love, man and society. **Practice** is always the result of a **principle**, of a theory about life. For the Christian, this principle is to be taken from God's Word. The tendency is to look on life as if it were divided into the sacred and secular, the sacred applies to Sunday and the Church, while the secular pertains to the other six days and our daily life, and thus outside the claims of God. This is not correct. All of life is sacred and therefore glorifying God should not be confined to the Sunday. Also in our daily life we must acknowledge God and His Word.

It is because of these basic convictions that the Christian Reformed Church encourages the formation of independent Christian labour organizations. However, Mr. O'Keeffe is wrong when he says that the Christian Reformed Church has its own unions. The Christian unions which have been formed in many communities throughout Ontario are INDEPENDENT labour unions. They are **not** connected with any church.

These unions were organized by workers who were fully aware of the necessity of having labour unions, but who disapprove of many of the principles and practices of modern unions. Foremost among the objections was, that such unions do not give proper recognition to the authority of God and His Word, the Bible. Because these unions insist upon separation between religious convictions and consideration of the problems with which the worker comes into contact as a union member, these men felt that they should have an organization which would recognize the authority of God and His Word. Any worker who desires to join is welcome. Through these **independent** unions the members wish to apply Christian social principles.

These principles speak of justice and love, of mutual interests between employers and workers, of promotion of one another's welfare, of obligations which men have toward one another and society as a whole, of peaceful settlement of differences, of good work amply rewarded, of spiritual needs which may not be neglected by material interests.

This is **not** "apartheid", but this is a Christian approach to the problems we face in the field of labour aimed at removing the hatred and strife which presently dominates the relations between labour and management. The positive result of this approach will be that employers and employees will again have the opportunity **to live and labour in liberty, with direct responsibility to God.**

Rev. Henry A. Venema,
Minister Second Christian Reformed Church,
Rexdale, Ontario.

Zoals U kunt zien werpt deze verklaring wel een geheel ander licht op hetgeen de vorige dagen alzo in de kranten was verschenen. Het werd echter niet nodig geoordeeld dit op te nemen, kennelijk was de "nieuws waarde" niet groot genoeg. Zoiets "verkoopt" ook geen kranten, ziet U!

Wel werden we afgelopen Maandag vergast, door alle drie de dagbladen, op uitgebreide verslagen over de eerste "open" Zondag in Toronto. Grote artikelen over de "burlesque shows" waarvan men op de rustdag had kunnen genieten, compleet met foto's van een dame die zich reeds van een groot aantal kledingstukken had ontdaan. Is het niet bedroevend?

Is het niet met gevallen zoals deze, dat wij temeer de schreeuwende noodzaak van een Christelijke pers gevoelen?

Weer werden verschillende uitspraken in de krantenberichten opgenomen die, om het maar zachtjes uit te drukken, de waarheid geweld aandeden.

Dit keer werden ze gedaan door liefst de "National President" van de "Public Union of Public Service Employees", Mr. William Buss, die volgens de Telegram zei: "Deze twee mannen hebben de "Board" een rad voor de ogen gedraaid over de betaling van "dues"." Op z'n minst een vreemd gezegde over mensen die ronduit voor hun beginselen opkomen!

Wat is verder de bedoeling van Mr. Buss als hij zegt dat de twee vorig jaar Juli kaarten hebben ondertekend en een "initiation fee" hebben betaald: "indicating their intention of becoming members" als zij **nooit en te nimmer** enige verklaring hebben ondertekend of enig bedrag hebben betaald aan de Union?

Op 30 Mei 1961 wijdde de "Star" zelfs een "editorial" aan de hele aangelegenheid onder de titel "Conscience to Extremes", hetgeen wij eigenlijk, heel vrij, wilden vertalen als: "Je kunt het ook te ver doordrijven", of wellicht ook met: "Doe toch niet zo moeilijk!"

Na een korte uiteenzetting van de situatie, waarbij gezegd wordt dat de "Board" en de "Union" allebei in zo'n moeilijke positie zijn geplaatst, wordt natuurlijk vermeld, dat beide "volhouders" (holdouts), lid zijn van de "Dutch Christian Reformed Church". Dit terzijde.

Voorts wordt dan o.a. melding gemaakt van de bezwaren ingebracht tegen het feit dat gelden van de unions worden gebruikt ter financiering van de Nieuwe (?) Socialistische Partij.

Hier gaat dan de Star **niet** in op de verhouding tussen de CLC en de CCF, dat dus inderdaad de "Canadian Labor Congress" al lang op alle mogelijke wijzen tracht de zaak van het Socialisme te bevorderen, en dus ook daarvoor de gelden van de Unions heeft gebruikt en nog gebruikt, slechts vermeldt de Star de "speciale" bijdrage voor de "Nieuwe Party" die van elk Union lid wordt gevraagd; van welke bijdrage "ontheffing" kan worden gevraagd ("contract out").

Toegegeven wordt dan dat er pressie wordt uitgeoefend om die bijdrage te krijgen, de Star gaat zelfs zo ver dat gezegd wordt dat er te veel pressie is ("In our opinion, too much of it"), maar, gaat de Star dan verder: geen openlijke dwang. Een klein beetje mag dus wel!

Ook geeft de Star de raad, dat hervorming van de Unions van binnen-uit moet geschieden, en ook deze raad is niet nieuw, dat is al zo vaak gezegd dat we het haast zouden gaan geloven. Laten we dan echter ook 1 Cor. 6 nog eens overlezen, waar het zo duidelijk wordt gezegd wat wij wel doen moeten.

De Star haalt verder nog de "Rand formula" aan, waarbij ook niet-leden van de Union worden vereist gelden aan de vakbond te betalen als een soort van "service charge". "This," zegt de Star, "is justice which runs both ways. To demand more, to demand one-way justice, is to demand too much". Dus ook de "Editor" maakt uit wat "Recht" is, net als de neutrale organisatie!

En dit is nu juist waar het om gaat, "Justice which runs both ways", oftewel "Recht voor allen", en dan vragen wij nooit te veel, als wij vragen om Schriftuurlijk **Recht!** En dan is het ook verblijdend als een "Canadian Worker" naar de Star schrijft, dat wat er ook de uitslag van deze zaak is voor de twee mannen: "**The final victory will be theirs**". (Nadruk mijn. - K.)

Wij sluiten ons geheel aan bij nog een andere brief die geschreven werd, waarin wordt aangehaald een uitspraak van "Jesuit Father Pridgeon, principal of the Catholic Workers College at Oxford University", die o.a. gezegd heeft: "Let the unions remember that the right to work comes from God, not from them".

Wij kunnen van buitenstaanders soms wel erg veel leren.

H. Kuntz.

Naschrift: Juist voor wij dit artikel in een enveloppe doen, krijgen wij de Zaterdagavond editie van de "Star" in handen, waar wij tot onze vreugde een artikel in vinden onder de afdeling "World of Religion", welk artikel getiteld is: "Pastor defends no-dues janitors". Dit artikel geeft een flink aantal zinsneden uit de befaamde verklaring letterlijk weer en is tot dusver het meest waarheidsgetrouwe bericht dat over de affaire is verschenen.

En nu maar hopen dat dit bericht er toe mag bijdragen dat Christelijke beginselen uit de "World of Religion", midden in de WERELD geplaatst zullen worden.

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone LI 5-4636 and LI 5-4023

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $4.00 per year.

Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

DE PRAIRIE - PASTOR

Suurmeel en de school

In mijn agenda staat voor vanavond: 8 Steen h. — 9,3 Suurm., hetwelk overgezet zijnde beduidt, dat vanavond om 8 uur Peter Steen en zijn meisje bij mij aan h. (huis) komen in verband met hun voorgenomen huwelijk, terwijl ik om half tien een bezoek moet brengen bij de familie Suurmeel.

Het eerste deel van de avond lokt me aan. Peter en zijn meisje vormen een aardig stel en het zal me een vreugde zijn, om ze straks te trouwen.

Maar dat bezoek bij Suurmeel! Ik zie er tegenop als tegen een berg! Al die klaagzangen over de Christelijke school en over de Christelijke mensen van de kerk! Niemand deugt behalve Suurmeel en echtgenote en kind. O, die ellendige geestelijke hoogmoed! Ik kan heel wat van de mensen hebben. Je leert ook de lastigen wel te verdragen, als je bijna vijf-en-twintig jaar in het ambt staat, maar ik heb het nog nooit goed geleerd om me te beheersen, wanneer mensen in geestelijke zelfverheffing neerzien op anderen. Bah, En daar moet ik vanavond heen. Enfin, we zullen het beste er maar van hopen en voor dat beste bidden ....

Suurmeel is een geestelijke aristocraat. Daar geeft hij zich althans voor uit. In Nederland zat hij reeds in allerlei besturen en bonden, die allemaal de ere Gods — en derhalve niet de eer der mensen — op het oog hadden. Hij had in een der grote steden een zaak in glas- en aardewerk ("Een bloeiende zaak, dominee: vijf knechten en twee auto's. We hadden het rijk in Holland, en dan begrijpt u wel, dat het voor mensen als wij niet meevalt in Canada. We waren het heel anders gewend dan de doorsnee-immigrant, die naar Canada kwam"). Overigens wist Suurmeel wel van aanpakken hier in Canada. Hij kwam als pakhuisknecht terecht bij een grote department store, en daar is hij in de loop van twaalf jaar opgeklommen tot assistant-manager in een der filialen met kans op overplaatsing en promotie. Deze vorderingen acht hij zelf zeer normaal; het verbaast hem slechts, dat hij nog geen vice-president van S. S. Kresge Co. Ltd. is. Hij zou de hele business wel eens even reorganiseren!

Reeds een paar weken na aankomst in Canada miste Suurmeel zijn besturen en bonden. Toen nog meer heel weinig immigranten iets wisten van de gevaren en ondeugdelijkheden van de zogenaamde neutrale vakbonden, blies Suurmeel reeds de trompet en riep hij de Christelijke immigranten ten strijde. Dat viel in hem te prijzen, natuurlijk. Maar toen na enige jaren de Christian Labor Association plaatselijk begon te bloeien, trok hij zich terug en begon aanmerkingen te maken op bestuur en leden. Het feit, dat hij niet onmiddellijk als voorzitter was verkozen, speelde in dit alles een aanmerkelijke rol.

Intussen was hij in de kerkeraad gekomen. Daar bracht hij het tot tweede voorzitter. Hoger kon hij niet komen. Hieraan schrijven sommigen het toe, dat hij begon te vitten op de dominee — dat is mijn voorganger. Die man heeft heel wat met Suurmeel te stellen gehad. Als je daar de verhalen van hoort!

In die tijd begon de actie voor Christelijk onderwijs goed op gang te komen. Suurmeel werd voorzitter (eerste!). Met gloed en bezieling sprak hij over de noodzaak van een Christelijke school, over het koningschap van Christus en de verbondsrechten en -plichten van de ouders. Degenen, die het niet aanstonds zo zagen als hij, moesten volgens hem direkt van het Avondmaal worden afgehouden. Toen dit niet geschiedde, begon zijn strijd met mijn voorganger, die hij maar een slappe Tinus vond.

In 1956 waren onze mensen hier rijp voor een Christelijke school. Men was bereid de noodzakelijke offers te brengen. Toen trok Suurmeel zich terug! Hij was ervoor, om de zaak van Christelijk onderwijs levendig te houden, maar een school met teachers, daar waren we nog lang niet aan toe! Aanvankelijk lukte het hem, om de bouw van een school uit te stellen. Volgens hem konden we niet beginnen, voordat we ons een gebouw met acht lokalen en een gymnastiekzaal konden veroorloven.

Toen men deze stagnatiepoging begon te doorzien, gooide hij het over een andere boeg: De kerk was te klein en de lokaliteiten waren niet geriefelijk. Een "educational wing" moest er komen, terwijl een pijporgel ook tot de noodzakelijkheden van het kerkelijk leven behoorde. Dit zou alles met elkaar $ 80.000.— kosten. Aangezien niet alles tegelijk kon, moest dit eerst gebeuren en moest de school nog maar een paar jaar wachten. Als de zaak van Christelijk onderwijs maar levendig gehouden werd!

Dit vliegertje ging echter ook niet op. Het basement van de kerk werd netjes opgeknapt, het electronisch orgel werd gestemd, en in September 1957 werd de Christelijke school geopend. Bij de feestelijke opening was oud-voorzitter Suurmeel niet aanwezig, omdat drukke werkzaamheden hem elders riepen.

Wel stuurde hij zijn enige zoon naar de Christelijke school. Dat kon ook niet best anders, want hij was ouderling en durfde het niet aan zijn ambtsbroeders te weerspreken, toen die zeiden, dat een ambtsdrager een voorbeeld moet zijn, en dat niemand genomineerd kon worden, die niet toonde, dat hij vierkant achter het Christelijk onderwijs stond.

De conflicten tussen Suurmeel en het schoolbestuur zijn niet van de lucht geweest. Vooral toen hij niet meer in de kerkeraad zat, concentreerde zich al zijn kritiek op bestuur en leden en onderwijzend personeel. Het bestuur was òf te slap òf te dictatoriaal. De teachers hadden òf te veel, òf te weinig takt. Het schoolhoofd deugde helemaal niet: die kwam oorspronkelijk uit Gelderland, uit een omgeving waar men geen vormen en manieren had geleerd; bovendien was zijn Engels niet accentloos. Het schoolgeld was zowel te laag als te hoog, terwijl het achtereenvolgens niet passend en zeer passend was, om in de kerk te collecteren voor de Christelijke school.

Wat een verdriet hebben ze met Suurmeel beleefd! Het verbaasde me niet, toen hij verleden jaar niet meer genomineerd werd als ouderling. Dat kon ook onmogelijk. Hij was een voorbeeld voor de kudde — maar dan een afschrikwekkend voorbeeld.

Onze Hollandse dokter, die in het schoolbestuur zat, bezag het geval Suurmeel psychologisch. Volgens hem had de man een ongelukkig huwelijksleven en moest hij nu al zijn opgekropte gevoelens wel afreageren op iets, in casu de Christelijke school. Ik heb daar echter nooit iets van kunnen ontdekken; in ieder geval waren man en vrouw één in hun kritiek. Doch dit kwam volgens de dokter, omdat ook zij een ongelukkig huwelijksleven had; tegen deze logica viel uiteraard niets in te brengen. We moesten evenwel constateren, dat er aan de buitenkant niets op het huwelijk aan te merken was. Dit kon nochtans niet gezegd worden van het produkt van het huwelijk, Casey Suurmeel. Die heeft al heel wat utigevoerd in zijn vier schooljaren! Dat kinderen kattekwaad uithalen, is te begrijpen. Maar Casey was een gemeen ventje, stiekem en achterbaks, ofschoon niet slim. Daardoor werd hij nogal eens gesnapt. Hij werd betrapt op stelen, maar toen de principal ging klagen bij de ouders, stond hij binnen een kwartier weer op straat.

De laatste tijd ging het van kwaad tot erger: verwende Casey nam toe in misdadigheid. Hij treiterde de teachers, terroriseerde de meisjes van de lagere klassen en begon de jongens te onderwijzen in vuile taal en schunnige moppen.

De moeilijkheden met Casey kwamen zelfs ter sprake in de vergadering van het schoolbestuur, dat besloot nog eens met de ouders te praten en om indien zulks niet hielp ten einde raad Casey voorgoed van school te verwijderen.

De afgevaardigden van het schoolbestuur stonden na tien minuten op straat, toen ze met Suurmeel dit wilden bespreken.

Suurmeel bleek een man van de klok te zijn: toen de principal het nog eens een keer wilde proberen met praten, stond die na vijf minuten weer buiten.

Intussen begon de belaagde broeder met de stevigste aktie, die hij ooit ontketend had tegen de Christelijke school en allen, die eraan verbonden waren. Het kwam hier op neer: De kinderen leerden geen beschaving; ze verwilderden; ze groeiden op voor galg en rad; de Christelijke school leerde hen vloeken en vieze grappen .... kortom, er was eigenlijk geen school meer, die de naam Christelijk kon dragen.

In dit stadium werd mijn hulp ingeroepen door het hoofd der school en het bestuur. Aangezien iedereen na enkele minuten conversatie door Suurmeel op straat werd gezet, bleef alleen de dominee over, om de man tot inkeer te brengen. Immers, dit stond wel vast, dat men een herder en leraar nooit buiten de deur zet. Hoewel ik deze stelling nogal aanvechtbaar vond, beloofde ik de Suurmeels te zullen bezoeken en te vermanen. Ik zag er echter niet veel heil in. Ik had al zo vaak met de man gepraat en nog nooit had ik enig resultaat kunnen ontdekken. De titel van zijn dagboek was en bleef: "De heilige Suurmeel temidden van een verdorven immigrantengeslacht".

De man irriteerde me met zijn hoogmoed. Toen ik hem daarover onlangs vermaande, zette hij me niet op straat, zoals hij met de anderen had gedaan, maar hij verliet zelf zijn woning en liet mij alleen zitten.

Neen, ook ik kan niet veel bereiken bij Suurmeel. Volgens onze eigenwijze dokter kwam dat, omdat ik nooit het gesprek bracht op de huwelijksmoeilijkheden. Alsof dat zomaar ging! ....

In mijn agenda staat voor vanavond: — 9,3 Suurm.

Ik wou, dat het er maar niet stond. Ik zou haast wensen, dat een spoedgeval me elders riep. Ik ben ook maar een mens ....

Daar is de telefoon. Mijn nieuwsgierige vrouw heeft in de keuken de haak al aan haar oor. — Voor jou, roept ze welluidend in de richting van mijn studeervertrek.

— Hallo, zeg ik neutraal.

— Dominee, spreekt een kordate vrouwenstem, — u spreekt met Mevrouw Suurmeel. U zou vanavond komen, maar het komt ons niet zo goed uit. Met twee weken gaan we verhuizen, ziet u. Mijn man is tot manager gepromoveerd bij Kresge in een stadje in B.C. We hebben nu eigenlijk helemaal geen tijd meer, want u begrijpt wel, dat het druk is. We zien u Zondag nog wel bij de kerk. Dag, dominee. — Dag, Mrs. . . eh . . Mevrouw Suurmeel, stamel ik verbouwereerd in de dode telefoon.

Slechts langzaam verwerk ik het goede nieuws. Met mijn ballpoint zet ik een streep door mijn agende-mededeling: — 9,3 Suurm., en nóg een streep ... en nóg een.

— Vaarwel, Suurmeel! Vaarwel, Meneer, vaarwel, Mevrouw, vaarwel, verschrikkelijke Casey! Het ga u goed, het ga u voortreffelijk in het naburige B.C.! We zullen u missen .... als kiespijn. Met droge ogen wuiven we u na! Vaart wel! .... — En breek hun trotse harten, God, en maak mij trouw als herder. Amen.

E. R. M.

The slowness of Christian progress

We are living in days wherein Christian orthodoxy is bound to have a hard struggle to survive. It is attributed to Spurgeon that he was asked how it is to be explained that false heretical teachings find such ready acceptance and spread like wildfire whereas the progress of the truth is so exceedingly slow? Spurgeon gave the answer by asking another question — did you ever climb a mountain? If you did what progress did you make? You may have started ahead full speed but you soon slowed down. The higher up you came the slower you went and you ended up at a snail's pace. Many were the rests and the longer they became as you struggled to make headway.

What however about the going down again? The pull was such that you could hardly keep from a breakneck speed. The pull is ever downward and never upward. This is an apt illustration of the spiritual realm. The pull of this world is for the natural man a pull away from God. Man through sin has become a hater of God. We may try to make ourselves believe that we are lovers of the truth the reverse is however true — we are lovers of the life. Man at the beginning of his way stood before the choice between the truth of God and the lie of Satan. He chose the latter with the result that all mankind has been set in reverse. Man is never going to climb the mountain of truth heavenward unless there is the pull which is stronger than any human pull which would make him heavenward bound.

Our Lord was crucified, — Why? — because he told mankind the truth and they could not and would not stand for it. It hurt too much. The truth is never going to be popular in this world of sin in which we are living. Mankind is willfully deceived.

The Word of God is TRUTH. The closer we cling to it the more opposition we are going to meet with. We thank God for the FULL Gospel of Salvation by Souvereign Grace alone of which we find an expression in our formula of Christian Unity to which we as children of the Reformation have subscribed. We still believe that we have here one of the best which God has given to his church. Have we seriously taken time to become acquainted with the five canons of Dordt found in the last part of our hymn books. These were born in times of persecution. Will it possibly require another persecution to seek the strength that is voiced in them. Fiery trials are ahead, may we be made ready to meet them.

Rev. John De Jong.
Ripon, Calif.

RECENSIES

GEBEDENBOEK, door Ds. P. Robbers, uitgave J. H. Kok N.V., Kampen.

Dit is iets nieuws in Protestants Nederland: een gebedenboek. Aan deze zijde van de oceaan kan men een veelheid van dergelijke boeken aanschaffen, maar in Holland is de uitgave van een gebedenboek nog in het experimentele stadium.

Het is erg moeilijk, om zo'n gebedenboek te beoordelen. Wat is meer persoonlijk en intiem dan het gebed van mij tot mijn Vader? En zó zijn deze gebeden in dit boek in hoofdzaak bedoeld: niet voor de openbare eredienst, maar voor de godsdienstoefening in het gezin en voor persoonlijk gebruik. Er staan morgen- en avondgebeden in. Ook gebeden voorbijzondere gelegenheden, zoals Avondmaal en de week van voorbereiding voor de viering van het Avondmaal. De schrijver wil de "wijding" in het gezin stimuleren, door niet alleen gebeden samen te stellen, maar ook grote gedeelten ter voorlezing weer te geven uit de Bijbel en de Belijdenis.

De taal is niet al te modern en niet opgeschroefd. De auteur heeft terecht de taal en de stijl van de kerk willen gebruiken en al het ordinaire en platvloerse willen vermijden.

Of er behoefte is aan een boek als dit, is moeilijk te beoordelen. Bij velen kwijnt het geloofsleven en dus ook het gebed. De vaart van de tijd is niet bevorderlijk voor rustige bezinning en voor uitvoerig gebedscontact met God. We geloven, dat dit boek goede diensten kan bewijzen voor de "oefening in de godzaligheid". Wie weet, hoe velen er zijn, die weer moeten leren bidden, die weer opnieuw moeten wennen aan de dagelijkse huis-godsdienstoefening. Voor zulken is dit boek een uitnemende "trainer".

Het is misschien vreemd gezegd, maar de gebeden achten wij uitstekend. Dat komt wellicht, omdat de schrijver het gebed verbindt aan het Woord Gods en steeds weer de nadruk legt op het feit, dat het gebed het voornaamste stuk van de Christelijke dankbaarheid is.

We bevelen dit originele werk van harte aan!

A. De Jager

"THE EBENEZER TRENTONIAN"

Dezer dagen kregen wij het derde nummer toegestuurd van de Ebenezer Trentonian, het kerkblad van de Ebenezer Chr. Ref. Church van Trenton, Ontario. Blijkbaar is dit een maandblad en het wordt geredigeerd door Dr. R. Kooistra, de plaatselijke predikant, en Mr P. De Groot. Het is bij elkaar een lijvig tijdschrift, het telt 22 pagina's en ofschoon het gestencild is, is het een zeer aantrekkelijke uitgave.

Men vindt er in wat men doorgaans in elk plaatselijk kerkblad vindt, zoals rapporten van de kerkeraad, van de kerkelijke financien, van de evangelisatie, van school en mogelijke andere organisaties. Op zich zelf is dit dus niets bijzonders. Toch is er enig verschil wanneer men de moeite neemt dit blad door te lezen.

Het blad begint met een meditatie, die als wij het goed begrijpen een samenvatting is van de preek die op een der zondagen in de afgelopen maand was gehouden. Het lijkt ons toe dat dit idee niet zo vreemd is. Dr. Kooistra schreef die meditatie en haalt daarbij een illustratie aan van een dominee die bij een van zijn gemeenteleden op bezoek kwam en vroeg of zij zich de preek nog kon herinneren. Hoe die mevrouw ook nadacht zij kon met geen mogelijkheid in haar herinnering terugroepen wat de preek geweest was. Indien dit de bedoeling is van deze meditatie, dan lijkt ons dit idee voor herhaling vatbaar. Wat ons ook opviel, en wat we nog niet eerder gezien hebben in een kerkblad, is een speciale rubriek onder de titel "Gedachten van een koster". Wij hebben weleens de indruk dat de koster een functie vervult die wel veel aandacht vraagt, maar niet veel waardering ontvangt.

Alles bijeen, menen wij dat de Trenton Chr. Ref. Church met enige trots met dit kerkelijk maandblad voor de dag mag komen.

Mensen op onze weg

door Ineke Parlevliet

De telefoon rinkelde uitdagend. "Ineke, it's for you. Mrs. Ranche," kwam de telefoniste me zeggen.

"Oh, no!", kreunde ik wanhopig. "Niet Mrs. Ranche en zeker niet nu ik zat te zwoegen om dat echtscheidingsrapport klaar te krijgen over de toewijzing van de kinderen. En dat móét morgen klaar zijn!"

Uit ervaring wist ik dat een telefoontje van Mrs. Ranche een alarmsignaal betekende: De ene keer was de electriciteit afgesloten, een andere keer dreigde de huisbaas de familie op straat te zetten als ze de huur niet binnen drie dagen betaald hadden .... of de Finance Company zat Mrs. Ranche achter de vodden en was van plan om de bedden van de kinderen èn de T.V. mee te nemen, tenzij ze van de week nog f 10.— bracht ....

Er was altijd wàt met de Ranches en zelden was goeds.

"Wat zou er nu weer zijn?", vroeg ik me erg onsociaal en geergerd af, terwijl ik de telefoon opnam. "Yes, Mrs. Ranche, what's your trouble?" stak ik van wal.

"I have not a bite of food in the house," viel Mrs. Ranche met de deur in huis. "The children did not have anything to eat for breakfast. I could not even send Whoopie to school as I could not give her a lunch. The children are starving and crying. And you are the worker of the Children's Aid and you have to do something about it. It is your job to take care that children don't go hungry and you better come over at once. It's nearly lunchtime and ...."

Ik probeerde mijn kalmte te bewaren en Mrs. Ranche's woordenvloed te doorbreken. Met beide had ik moeite. Nota bene! Míjn job om háár kinderen van eten te voorzien! Mrs. Ranche had wel de gave om een probleem van een geheel nieuwe zijde te benaderen!

Mrs. Ranche ratelde door en ik moest bijna gillen om aan het woord te komen: "Stop! Listen! What happened to your husband's paycheque?" wilde ik weten.

"His paycheque?" Mrs. Ranche snoof verachtelijk. "As if I ever get his cheque! You know Isaac! He blew it as soon as he got it. Guess what he bought? Two more rabbits and a puppy .... And the one cabbage I had left over he gave to those animals .... I can't live with that man any longer. You should do something about it. And if he comes home for lunch and there is nothing to eat I am going to get it. You have to come over right now. At noon the stores close today and I want the groceries before 12 ...."

Geheel tegen de werkprincipes in, werd ik nu echt kwaad. "What do you think I am?" blafte ik door de hoorn. "Santa Claus himself or a magician? You know very well that a Children's Aid Society is no welfare agency. We have no money to spend for such purposes. I told you that before. And even if I had it, I just would not give it to you or your husband," voegde ik er kwaadaardig aan toe. "It's your own fault ...."

"But the kids are starving!!" Mrs. Ranche was nu in tranen.

"They don't starve because they missed one or two meals," verklaarde ik onbarmhartig. "I will be down this afternoon, but I don't have a clue what time. It's not my carday and I have to wait until a car comes back. Besides there is other work to do. But I will be down."

Mrs. Ranche begon een nieuwe litanie, maar ik belde af.

"Why in the world did I ever choose this kind of work?" vroeg ik me geïrriteerd af. Er waren toch duizend andere banen die veel leuker waren? Maar toen ik daar even bewust over doordacht, kwam ik tot de conclusie dat ik om de één of andere onverklaarbare reden toch mijn hart aan het werk van de Children's Aid verpand had ....

* * *

Het was al na vieren voordat ik een auto bemachtigen kon en ik me eindelijk op weg naar Mrs. Ranche begaf, die ruim 20 mijl ver woonde.

Ondertussen liet ik de Ranche familie nog eens de revue passeren. Mrs. Ranche was in de grond der zaak eigenlijk een beste vrouw, maar de zenuwen waren haar finaal de baas. Ze was zo mager als brandhout en meermalen vreesde ik dat ze door midden zou breken. Ik was er van overtuigd dat ze dol veel van haar drie dochtertjes hield, maar ze was eigenlijk niet meer tegen hun verzorging opgewassen. Ze schreeuwde tegen de kinderen, gaf ze te pas en te onpas een tik op de broek, wat zonder mankeren een oorverdovend gekrijs tengevolge had. Daarbij was Mrs. Ranche de meest slordige huisvrouw die er bestond. Ze was altijd bezig, maar het huis zag er evengoed rommelig en helaas vaak vuil uit. Ze had geen notie hoe ze het werk indelen en organiseren moest.

Isaac, haar man, was het grote struikelblok. De man was achterlijk en had op de een of andere manier een kronkel in zijn hersens, die niet recht te krijgen was. Het leek een onmogelijkheid om met hem een verstandig gesprek te voeren. Toch moet ik eerlijk bekennen dat ik verschillende keren door Isaac in de luren gelegd ben, wat hij is toch nog niet zo achterlijk of hij weet zich — als het hem voordeel kan opleveren — nog dommer voor te doen dan hij in werkelijkheid is.

Zijn grootste ondeugd was dat hij absoluut niet met geld kon omgaan, terwijl hij het toch met alle geweld zelf wilde beheren. Daarbij was hij uitermate koopziek en als een advertentie iets als een 'koopje' aanprees, dan was Isaac er als de kippen bij, of dit nu een draagbare radio, een tuinstoel, grasmaaier of wat dan ook betrof. En natuurlijk 'kocht' hij alles op afbetaling, maar vergat om aan zijn financiële verplichtingen te voldoen. Zijn vrouw werd wanhopig onder de gestadige stroom van nieuwe gebruiksartikelen en .... geldophalers.

Ook had Isaac een kinderlijke voorliefde voor snoep, potatochips, ijs en pinda's, wat hem echter niet verhinderde om nog bijna 2 pakjes sigaretten per dag te roken op de koop toe. En natuurlijk lustte Isaac een stevige borrel, alhoewel hij zelden te veel dronk.

Mrs. Ranche kreeg een bescheiden deel van zijn weekloon voor de boodschappen, maar meestal zeurde of foeterde Isaac net zo lang tot dat ze hem een paar dagen later weer een paar zuinig bewaarde dollars toestopte. Er was zelden echt genoeg te eten in huis en de maandelijkse huur, gas- en electriciteitsrekeningen brachten altijd misère.

Isaac, die zeer op zijn kinderen gesteld was, voelde zich soms schuldig als er niet genoeg te eten was voor ze en dan kwam hij even later triomfantelijk thuis met repen chocolade, popcorn of een eind worst. Alles op de pof. Groente en fruit vond Isaac overbodige voedingsmiddelen. Daar werden de kinderen niet dik van! Eieren en koekjes stonden bij hem hoger aangeschreven. Isaac's eigen maaltijd was niet volledig zonder minstens drie eieren per keer.

Zijn opvoedingsmethoden raakten evenmin kant noch wal. Het ene ogenblik mochten de kinderen alles en gaf hij ze een doos cornflakes om mee te spelen, maar even later kon hij ze voor een klein vergrijp een aframmeling geven. De ene keer mochten ze tot over tienen opblijven en een dag later werden ze door hem hardhandig om 6 uur in bed gestopt. Als zijn vrouw zich tegen dergelijke maatregelen verzette, kreeg ze de wind van voren dat hij, Isaac het hoofd van het gezin was ....

Er was dagelijks wel een druppel die Mrs. Ranche's beker van ergernis deed overlopen: Isaac's baard van 7 dagen (hij had een afschuw van scheren en leek vaak veel op Raspoetin in zijn jongere jaren), zijn stinkende en vuile werkkleren, waarmee Isaac bij voorkeur even mee op bed ging liggen, zijn nieuwe dieren aanwinsten, (Isaac was even gek op beesten als op zijn kinderen), zijn woede-aanvallen, onredelijkheid, onverstandige inkopen, enz. enz.

Er was dan ook zelden een rustig ogenblik in Huize Ranche te vinden. De zenuwen van de ouders en ook van de kinderen stonden dorgaans zo strak gespannen als een vioolsnaar. Eén pingel en een waterval van klanken — in dit geval scheldwoorden en gillerige verwijten — zou losbarsten ....

Meermalen had ik me afgevraagd of het nu wel verantwoord was om deze drie kleine kinderen in dit gezin te laten. Al die ruzies, huilpartijen, slechte verzorging ... Maar toch ....

Ondanks alle moeilijkheden en stuntelige manier van opvoeden, waren Isaac en zijn vrouw dol op de kinderen en visa versa. Isaac, die een uitstekend vakman was, kon met eindeloos en onverklaarbaar geduld een poppenwagentje of vogelhuisje voor de kinderen maken en ze er plotseling mee verrassen. En Mrs. Ranche met haar huilerige klaagstem en nerveus getier zou zo nodig elke hap eten uit haar mond sparen om het de kinderen te geven.

Zonder deze ouders zouden de drie kleintjes doodongelukkig zijn ....

Maar wat er dan wèl moest gebeuren?

Ik zuchtte eens diep en parkeerde toen de auto voor het huis van de Ranches.

* * *

Mrs. Ranche stond me al met open armen op te wachten toen ik naar het huis toeliep — d.w.z. ze stond breeduit in de deuropening mt de armen in haar zij en een aggressieve frons tussen haar ogen.

"Hallo, Mrs. Ranche," here I am!", zei ik op een toon alsof ik een gezellige theevisite bij haar kwam maken. Mrs. Ranche, wier ogen nog uitstekend waren, verwaardigde zich niet om op mijn overbodige opmerking te antwoorden. Zonder een woord te zeggen ging ze me voor naar de keuken. In het voorbijgaan constateerde ik dat de kamer in de grootste wanorde verkeerde, terwijl ik iets donzigs zag bewegen in de hoek van de kamer.

"Look," zei Mrs. Ranche bijna triomfantelijk, terwijl ze met een forse armzwaai de deur van de frigidaire opengooide als betrof het een leeggeroofde brandkast. Hol en wit gaapte de lege ijskast me tegen. Alleen een paar wortels lagen triest als een mistroostig stilleven in de groentebak ....

"And look here!" Mrs. Ranche zwaaide nu alle keukenkastjes open. "Some margarine and sugar, that's all I have left!" Ze keek me aan alsof ik nu wel eindelijk een gebraden eend uit mijn mouw zou schudden.

Maar in plaats van dat te doen zei ik: "Why did you not use those tins with pork and beans or whatever it is? You should have fed that to the children!"

"Pork and beans!!", Mrs. Ranche keek me bijna meelijwekkend aan. Ze greep een blikje van de plank en duwde het bijna in mijn gezicht. "You won't give this to your children, would you? It's dogfood. Carloads of dogfood but not one decent sandwich for the children!" Het was een kapitale blunder, en ik stapte maar vlug op een ander onderwerp over. "You still have the dog?"

Op hetzelfde ogenblik voelde ik iets langs mijn been strijken. Ik sprong verschrikt achteruit en zag toen dat het een konijn was.

Als een haas schoot Mrs. Ranche er op af, greep het bij zijn lurven, gilde de kinderen te voorschijn, die allesbehalve haastig, maar wel zeer schuldig uit de bijkeuken kwamen lopen en gaf ze met haar ene vrije hand een klinkende klets op hun broek. "I told you to leave that rabbit in its hutch. If you ever dare again to open that door ..." De kinderen brulden hartverscheurend, op een afstand blafte oorverdovend een hond, die ik niet zag, terwijl Mrs. Ranche al mopperend het konijn bij zijn maats in het hok stopte.

Ik was Mrs. Ranche naar de bijkeuken gevolgd, waar tussen de wasmachine en grasmaaier een primitief konijnenhok getimmerd was. "You keep those rabbits in the house?", vroeg ik Mrs. Ranche verbaasd. "Why don't you put them in the yard?"

"Don't ask me!", Mrs. Ranche antwoordde gelaten. "Isaac says it's still too cool and damp for them in the garden, even when he puts more straw in the hutch. If they just would stay here, I would not mind so much. But Isaac let them run all over the house at night. He feels sorry for them to be locked in the whole day. Of course the children think it is fun and if I don't watch them for a moment they let them loose too ...."

"Do you have any more animals in the house right now?" vroeg ik aarzelend maar met een somber voorgevoel.

"You bet I have," zei Mrs. Ranche. "The puppy Isaac bought yesterday is in Gompie's bedroom (Gompie was de 5-jarige dochter des huizes) and then in the livingroom we have raccoons. Isaac thinks they are cute, but I think they are plain ugly ...."

Mrs. Ranche liep naar de kamer en wees naar de hoek waar ik wat had zien bewegen. Ik telde vier vreemde bruine lijfjes, die volgens Mrs. Ranche nog geen week oud waren.

"And then you have the dog ..." herinnerde ik me verslagen.

"Yes, he is in the bathroom. I had him outside for a while, but the neighbour complained that he ruined her garden, so I had to tie him up. And of course, I could not have him in the same room as the new puppy .... Last week Isaac had a chicken in the bathroom. I did not know that and when I opened the door, that foolish animal went bazurk and flew as a madman against the window that it broke. It's by the neighbours in the pen now. Was Isaac ever mad!"

Mijn ogen bleven op de onbeschrijfelijke rommel in de kamer rusten. "Mrs. Ranche," begon ik voorzichtig, "can't you clean up this room? It is really ...."

"Clean up?" Mrs. Ranche veerde overeind als een duvel in een doosje. "You tell me to clean up? How can I with all those animals in the house and those kids home from school? And then Isaac comes home with his muddy, dirty boots, which he does not want to wipe off. What's the sense of working in this zoo? I am fed up. I don't take it any longer. The animals eat the food of the children and the children get potato chips and peanuts for lunch .... I want food, decent food and money to pay the bill collectors. The hydro is due this week and I don't even have two pennies to rub together .... If I ask Isaac for money he says he has not got it and he makes at least $ 70.— a week ... You have to do something about it ... You have to help me ... that's why you are a social worker ...."

Mrs. Ranche huilde en schreeuwde tegelijk.

In mijn hart had ik vreselijk met haar te doen. De arme ziel had inderdaad geen leven op deze manier. Maar uit ervaring wist ik dat als ik haar mijn medelijden toonde, ze nog veel meer zelfbeklag zou krijgen, wat haar brullen en tieren alleen maar zou verhogen. Ik moest haar nu eenmaal wel ferm aanpakken. Bovendien waren er nog genoeg dingen, die zij zelf zou kunnen verbeteren. Want al hield je er nu b.v. allerlei dieren op na, dan was dit nog geen excuus voor de dikke spinnewebben in elke hoek van de kamer .... En als zij Isaac geen geld terug gaf elke keer als hij er om vroeg, dan zou ze ook meer eten in huis hebben ...

"Allright, listen Mrs. Ranche," zei ik resoluut. "I want to help. But I need your cooperation. We will administer Isaac's paycheque. He signs the cheque and sends is to us. We will take care of all your bills. Somehow we will figure out a budget and try to pay off — bit by bit — all the bills you have. We give you enough money every week to buy food. Or if you prefer it that way: You can go to a certain store and have the bill sent to us. We'll give you and Isaac each some pocketmoney and the rest we use for the payments."

Ik wist dat mijn director het niet zo erg op deze administraties begrepen had. Het kost de boekhoudster veel extra werk en het was nog de vraag of dit soort werk wel bij een C.A.S. thuishoorde. Maar daar er geen andere instantie aanwezig was, moest ik wel deze beslissing nemen.

Mrs. Ranche keek me met open mond aan. "You really think that Isaac will give his paycheque to the C.A.S.?" zei ze ongelovig, terwijl ze me meewarig aankeek bij zoveel onnozelheid. "He never will! Just suggest it to him! He will raise the roof and blow his top, but you never will get his paycheque. I know for sure."

"We will see," antwoordde ik grimmig en verbeten. "If he won't do it, I am not going to get you any food. And when the children have nothing to eat, while Isaac makes at least $ 70.— a week, it is his fault. Then you can lay a charge against him for non-support and if you don't want to do that, we have to take the children into care and bring you both to court for neglecting your daughters."

"You can't take my children away!" snikte Mrs. Ranche.

"I don't want that either. But then you have to lay a charge. But don't worry, I'll talk to Isaac. He must be home any moment now ...."

Nog geen minuut later kwam Isaac er aan. Vuil als een mijnwerker, zijn broek onder de olie en gerafeld en in zijn hand een stuk Poolse worst, waar hij gretig grote happen van afbeet. "What do you do here?" bulderde hij me toe. Isaac buldert altijd als hij een kwaad geweten heeft; dat zat dus goed.

Ik vertelde hem precies hoe de zaken stonden. Zijn vrouw had inderdaad niets te veel gezegd. Ik dacht een ogenblik dat het dak echt naar beneden zou ploffen. Maar toen hij uitgeraasd was, kwamen we tot zaken. Isaac had geen keuze. Op mijn verzoek belde hij zelf zijn werkgever op en gaf hem opdracht om voortaan zijn weekloon linea recta naar de C.A.S. te sturen. Daarna sprak ik een ogenblik met zijn baas. De zaak zou in orde komen. Mrs. Ranche zuchtte van opluchting.

Toen belde ik het Leger des Heils op. De Commandant, die ik goed kende, was van goede wille en gaf Mrs. R. toestemming om voor $ 10.— boodschappen te gaan kopen. Daar de winkels dicht waren, zou de Commandant zelf even en winkelier waarschuwen voor dit noodgeval. "And I am going to pay the Salvation Army back for this money out of your paycheque!" verzekerde ik Isaac. Hij moest nu per slot niet gaan denken dat hij op kosten van de gemeenschap kon leven.

"And you better get those animals out of the house too," dreigde ik verder. "Your house is supposed to be a home for children and not a kennel for animals."

Isaac beloofde dat hij nog gelijk zou beginnen die avond om een beter hok voor de beesten te timmeren, zodat ze naar buiten konden. Toen ging ik met Mrs. Ranche the boodschappen halen in het naburige dorp.

Het was tegen half acht voordat ik thuis was. Mijn man stond me al met open armen op te wachten, d.w.z. hij stond in de deur toen ik de auto in de driveway zette en verbolgen kwam hij naar me toelopen. "Wat ben je weer laat! Je weet dat ik over een half uur weg moet. Ik ben uitgehongerd. Om 12 uur had ik mijn lunch al op en nu is het acht uur later .... Per slot ben je allereerst met mij getrouwd en je werk ...."

"Houd op!" gilde ik plotseling. Ik kon geen woord meer over honger horen.

"What's the matter?" vroeg mijn man verbaasd.

"Niks," antwoordde ik onbenullig. "Laten we maar gauw gaan eten .... Ik rammel van de honger ...."

Women's Page

Editor: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

SCHRIJFSTERS GEVRAAGD

Ja, zo'n vrouwenhoekje kan heel wat teweeg brengen. Iedere vrouwenvereniging van het S.W. Ontario district heeft op zich genomen een keer iets in te sturen voor de women's page. Niet eens zo gek bedacht. Nu komen natuurlijk ook de schrijfsters eens aan de beurt die altijd al graag iets in wilden sturen, maar nooit durfden. Bij ons had één en ander nogal wat voeten in de aarde toen het bovenstaande op de eerste verenigingsavond ter sprake kwam. Op de vraag van de presidente wie zich vrijwillig op wou geven, kwam geen tong los (de eerste keer die avond dat ze vast zaten). Maar lang duurde die stilte niet. Allemaal wisten we wel iemand aan te wijzen, die zoiets wel eens even in elkaar kon draaien. Met dit soort dingen is er niemand die de ander niets gunt.

Als de presidente het eens deed, werd er gezegd. Maar de presidente zegt dat men niet altijd op het bestuur moet terugvallen. Mrs. N.N. wordt nu genoemd. Die is pas verhuisd en heeft toen een hoop beleefd. Ze zou er een boek over kunnen schrijven. En anders haar man wel. Die heeft onderhalve week naar z'n scheerapparaat moeten zoeken. De twee laatste "load"jes wogen het zwaarst, met die verhuizing. Honderden pakken stro, planken enz. Bovenop dat alles troonde de kinderwagen. Die hadden ze dus niet vergeten. Niemand in onze gemeente schijnt daar trouwens lang zonder te kunnen! Die laatste "load"jes waren erg hoog, met als gevolg dat de halve staff van hydro en telefoon aan kwam rukken om draden omhoog te houden of stuk te knippen. Nu nóg, als onze kinderen hun speelgoed auto hoog opgeladen hebben met blokken, zeggen ze: kijk mamma, oom n.n. . . .

Mrs. N.N. wordt dus aangewezen. De presidente kijkt nog eens de kring rond, op zoek naar verscholen talenten. Een paar dames beginnen al onrustig te draaien op hun stoelen en trachten zich achter een ander te verschuilen.

Dan krijgt een van de dames een inval. Ze zal een cake bakken als prijs voor het aardigste stukje. Het blijkt dat iedereen liever een cake bakt, dan iets schrijft. Maar volgens de presidente is één bakster genoeg. Wat ze hebben moet is schrijfsters! We zijn allemaal benieuwd wie er straks met de cake vandoor zal gaan. Jullie horen er misschien nog wel van.

Mrs. N.N.

VAN DIT EN DAT . . . .

Of iedere immigrant het doet, weet ik niet, maar persoonlijk lees ik nog graag de Nederlandse dagbladen. Soms kom je eigenaardige dingen tegen. Zo moesten we laatst hartelijk lachen om een berichtje in de krant in verband met een bezoek van H.M. de Koningin aan Friesland. Nu weet iedereen dat de Friezen niet met zich laten sollen. Net zo min als elke Nederlander uit welke provincie dan ook! Wel, H.M. zou dan het dorpje Achtkarspelen bezoeken en, zoals te doen gebruikelijk, zouden een paar kinderen Haar bloemen aanbieden. Nu was het echter bekend geworden dat een van de aanbiedsters het kleindochtertje van de burgemeester zou zijn. Ook dat is heel gewoon. Maar — dat kleindochtertje woonde niet in dat Friese dorpje. Het woonde n.b. in Rijswijk! Dit nu, vonden de dorpelingen, leek nergens naar. En wat deden ze? In de nacht, voorafgaande aan H.M.'s bezoek, plaatsten een paar mannen een bord aan de ingang van het dorp, met daarop in grote letters geschilderd: "Rijswijk".

Ik wed dat menigeen plezier heeft gehad. Helaas, de politie moest natuurlijk om der orde wil het bord weghalen. Het kon nog nèt voor de koningin kwam.

Een ander, maar niet zo'n mooi verhaaltje is dat van een klein, driejarig meisje, dat door moeder bij de kapper gebracht was. Ze was opgewonden blij en vertelde al gauw: ik ben jarig! Drie jaartjes word ik. De kapper was een kindervriend en gaf een klein cadeautje. Er zat ook een boer te wachten en hij wou ook wat geven. Hij tastte in z'n zakken en vond een pepermuntje, brak het in tweeën en gaf de ene helft aan het meisje. Even later bedacht hij zich en gaf toch nog maar de andere helft! Waar gebeurd, stond er onder het bericht. Niet te geloven, moest er dan maar boven staan.

Ondanks het aanhoudende koude weer hebben we toch al eens over vacantie gesproken. U hebt misschien uw vacantieplannen ook al klaar? Geld is bij zulke plannen maken altijd een sta-in-de-weg. Als ik geld had wou ik de wereld eens rond. Sommige vrouwen hebben een baan, maar dat is nu eenmaal niet voor ons allemaal weggelegd. Nu zag ik kortgeleden in een magazine een advertentie, of liever meerdere advertenties, die met grote letters bekend maakten: "Every woman needs a vacation." Dat moest ik even lezen. Hier was de oplossing van het probleem. Ik betrok m'n man er al gauw in: moet je horen, enz. enz. Hij luisterde maar half. Ik werd al gauw ontgoocheld. In plaats dat ze je een vacantie aanboden, moest je eerst aan het verkopen en je kon dan van de winst met vacantie gaan. Nou, die zou je dan wel hard nodig hebben. 'k Las vóór wat ik zo al kon gaan doen: met bulky sweaters langs de deuren gaan, met stainless steel cookware, potjes en smeerseltjes voor de vrouw die daarvan houdt, "cushion" shoes, enz. En toen . . . . toen kwam het: earn extra money! Raise hybrid earthworms! Dat is het, zei m'n man. Dat moet je doen. Je hoeft er niet voor uit je gezin vandaan. Het is het enige wat je kunt doen. Volgend winter kun je dan naar Florida. Die achterkamer hebben we feitelijk niet nodig, die kun je er mooi voor inrichten! En met een grijns verschool hij zich achter z'n krant. Net of het me geen ernst was, met dat plannen maken! Maar "earth"wormen kweken en dan nog "hybrid" (whatever that is!), nee, dat is me te gek en te griezelig. Ik zal nog wel eens zien!

Mrs. G. Wagenaar.

TOOGDAG VAN DE TRENTON LEAGUE 10 MEI 1961 IN DE KERK TE BELLEVILLE

Het zingen voor de vergadering werd geleid door Mrs. Spitters; Mrs. Bakker speelde het orgel.

De Presidente Mrs. Berghout opende de vergadering door te laten zingen nummer 199 uit de Psalter Hymnal. Ze ging voor in gebed en las daarna Ps. 103 in de Engelse taal. In haar welkomstwoord sprak ze haar dank uit dat we in zo'n groot getal tezamen waren gekomen.

Daarna werd de secretaresse gevraagd de "roll call" te houden. Er waren 141 dames bij elkaar, waarvan 30 gasten. Al de verenigingen van de Trenton league waren aanwezig. In het bijzonder waren we verrast met één gast uit Zuid Afrika en één uit Holland. Dit waren twee zusters die bij hun zuster in Bloomfield op visite waren. Later op de dag kwamen er ook twee dames binnen van de Bowmanville league, die de uitnodiging van ons hadden aangenomen om deze dag onze gast te zijn.

Mrs. Doornbosch van de Wellington vereniging zong nu een solo voor ons.

Mrs. L. Voskamp van "Pro Ecclesia" Trenton gaf ons een inleiding in de Engelse taal: "Varieties in Women's Societies".

Zij had enige inlichtingen gekregen over de vrouwenverenigingen van verschillende Canadese kerken.

Door het organiseren van bazars proberen deze dames geld te verzamelen voor kerk en zending. Dit geeft veel werk en neemt veel tijd in beslag, het onderzoeken van Gods Woord is daardoor op de achtergrond geraakt.

De vrouwenvereniging van de Presbyterian Church heeft de uitnodiging van Pro Ecclesia aangenomen om eens te komen luisteren hoe wij onze vergaderingen houden. Dit is afgelopen winter gebeurd. Ze hebben met verbazing geluisterd naar het onderwerp dat die avond behandeld werd.

Een bespreking volgde, die goed verliep in half Hollands en half Engels. Mrs. Van der Vliet sloot de morgenvergadering en vroeg een zegen voor de maaltijd die we gingen gebruiken.

De middagvergadering werd geopend door Mrs. K. de Vries die pas benoemd was als 2de Presidente in de plaats van Mrs. Betten. Ze las 1 Corinthe 13. We zongen de "Federation Song". De presentie lijst wees uit dat er nog 9 personen meer waren dan in de morgenvergadering.

De Belleville vereniging zong: "He died for me".

Toen werd Ds. Hart gevraagd om ons toe te spreken. De Presidente sprak haar dank uit dat Dominee zover hersteld was dat hij toch de afspraak die we gemaakt hadden kon volbrengen.

Dominee's toespraak was getiteld: "Wij bouwen voort". Hij liet ons zien, dat wij, ook al zijn we vrouwen, toch moeten bouwen. Maar dan niet met stenen zoals onze mannen doen als er een huis of een kerk gebouwd moet worden. Wij moeten als moeders en grootmoeders bouwen aan onze gezinnen. Dan zullen er wel eens kinderen zijn die ons niet begrijpen, die ons ouderwets vinden en zeggen "zo doen we dat niet in Canada". Maar daar moeten we niet aan toegeven, we moeten hun ons standpunt laten zien, met hen praten en zij moeten proberen ons te begrijpen.

Door onze gezinnen te beïnvloeden met onze gedachten, woorden en daden, bouwen wij voort aan Gods Koninkrijk en aan Zijn wederkomst. Wij maken daardoor onze kinderen klaar om hun Heiland te ontmoeten. Wij bouwen daardoor aan het fundament waar onze voorvaderen aan begonnen zijn en wij hopen dat onze kinderen en kleinkinderen dit mogen voortzetten. De gelijkenis door Jezus gegeven aan Zijn toehoorders over de kandelaar moeten wij blijven toepassen in ons leven. Wij zijn er mee begonnen en we moeten het met kracht en overtuiging doorzetten, zodat wij door studie en kennis nog meer licht kunnen brengen in deze donkere wereld. Daarom zijn onze vrouwenverenigingen, waar we geregeld studeren en discussiëren, zo van grote waarde, niet alleen voor ons eigen geestelijk leven, maar voor Gods Koninkrijk dat te komen staat.

Dominee Hart heeft ons nog veel meer op het hart gedrukt, bijna te veel om in dit verslag weer te kunnen geven. Hij moedigde ons aan om te zijn als de bruid die haar bruidegom verwacht. Dit wachten moet niet met gevouwen handen zijn maar actief. Door grondige bestudering, bij voorkeur in het Engels, van de Calvinistische beginselen, kunnen wij onze medemensen vertellen wat God voor ons geweest is en wat Hij voor ons wezen zal in de toekomst voor onze kinderen. De tijden worden moeilijker; wij zullen de kennis van Gods Woord zo hard nodig hebben om staande te blijven als de anti-Christ zal komen. Hij zal proberen om Gods kinderen in slaap te wiegen . . . .

Nadat wij gezongen hadden kwam er ook na deze toespraak een levendige bespreking.

Het is weer een goede dag geweest met leerzame onderwerpen. We hebben genoten van elkaars gezelschap, waardoor de band vernieuwd is die er wezen moet tussen Christenen. Met dank aan God gingen we naar huis.

Secretaresse Trenton League,
(Mrs.) Alida Van der Vliet.

D. VAN DER STOEP

Zijn dat uw kinderen?

(9)

Na kerktijd gaat Jan naar Hibma's huis. Het staat in een der buitenwijken en boven de deur prijkt het opschrift 'Sunny Home'. Hibma zit in een kolossale crapaud bij de blank-ijzeren haard als Jan door het meisje in de huiskamer wordt gelaten. Mevrouw Hibma brengt de koffie binnen en geeft Jan een slappe hand. Als ze koffie geschonken heeft, zit ze kleintjes in een laag stoeltje aan de andere kant van het grote vuur. Ze praten over de kerk. Mevrouw Hibma vindt de Oosterkerk een naar gebouw. 'We hebben over 't algemeen geen prettige kerken.'

'Nou, nou,' glimlacht Hibma, 'dat is toch overdreven. De nieuwe Zuiderkerk mag er toch wel wezen.'

' 't Gáát,' zegt mevrouw, 'maar dat is dan ook de enige van de vier die behoorlijk is.'

'En de dominees?" vraagt Hibma aan Jan, 'bevallen ze je nog al?'

'Ik heb ze nog niet alle gehoord,' zegt Jan, 'en ken ze niet eens alle bij naam. Trouwens ik acht me niet bevoegd om over een preek te oordelen.'

'Kom, kom, je hebt toch lang genoeg onder de bedeming van het Woord vertoefd om er over te kunnen meepraten?'

'Och, wanneer is een preek goed?'

'Als het woord recht gesneden wordt,' is het prompte antwoord.

'Maar 't woord kan toch wel recht gesneden worden, zonder dat 't je iets doet,' zegt mevrouw Hibma snel en een beetje vinnig.

'Daar heb je haar,' zegt Hibma plagerig, maar er komt een kleine rimpel tussen zijn ogen. Zijn vrouw heeft blijkbaar een van haar spraakzame buien. 'Iets doet, och iets doet,' zegt hij, 'wat bedoel je daar toch mee; als een preek je niets doet, ligt dat aan je zelf.'

Mevrouw Hibma legt haar handen op haar knieën en kijkt er aandachtig naar. 'Heeft de preek jou iets gedaan vanmorgen?'

Hibma lacht. 'Iets gedaan. Heeft de preek je iets gedaan. Dat is toch geen uitdrukking. De dominee heeft de betekenis van het tekstwoord uitgelegd en dat hebben we maar op ons zelf toe te passen. Heeft de preek jou iets gedaan, Van Loon?'

'Ik begrijp wel wat mevrouw bedoelt,' zegt Jan.

'Och,' zegt mevrouw Hibma, ' 't is heel mooi om te preken over het licht op de kandelaar, maar wat komt daar nu in de practijk van terecht? De wereld is donker, maar de kerk is het ook. Er wordt toch niemand aangetrokken door het licht van de kerk. Het is er eenvoudig niet. Dat weet je toch ook wel. Lichtdragers Gods. 't Mocht wat.'

'De kerk schiet in veel te kort, maar in principe is zij het licht der wereld. Wij zijn zondige mensen en de allerheiligste heeft nog maar een beginsel. De dominee had vanmorgen een prachtige verklaring van het tekstwoord. Je deed beter daarnaar te luisteren, vrouwtje, dan te zitten wachten op een persoonlijke zegen.'

'Ja,' zegt Hibma tegen Jan, 'mijn vrouw is een beetje onderwerpelijk aangelegd. Maar we praten er niet verder over. We zullen het samen wel uitvechten, wat jij vrouw? Van Loon hoeft niet te weten wat er allemaal voor strubbelingen zijn in een huwelijk. Dat zou hem maar afschrikken.'

Jan rookt aandachtig zijn sigaar en Hibma trommelt met de vingers op de leuning van zijn stoel. 'Ik zag, dat je vanmorgen al avances maakte bij de dames. Die juffrouw De Jong is ook in je kosthuis, is 't niet?'

'Kent u haar? 't Is een eigenaardig mensje.'

'Och ze timmert niet hoog.'

Daar wordt deze zuster in de Here bij de imbecielen ondergebracht.

Mevrouw Hibma blijft in de contramine. 'Ze timmert hoog genoeg. 't Is een beste onderwijzeres. Mies dweepte met haar. Dat weet je nog wel. En Mies komt er n u n o g.' Jan voelt het verwijt in deze woorden maar Hibma schijnt het niet op te merken.

'Ik ben wel eens bij haar op huisbezoek geweest, maar ze had allerlei venijnigheden.'

'Daarom kan ze toch wel hoog timmeren.'

'Je hebt gelijk, vrouw. Ik bedoelde meer dat ze eigenaardig is. Helemaal normaal kun je haar toch niet noemen.'

Mevrouw gaat nog een kopje koffie schenken.

Jan stelt met een beetje boosaardigheid, maar met een onbevangen gezicht zijn vraag: 'U hadt het over Mies. Ik heb haar nog niet ontmoet. Is ze niet thuis?'

Hibma gaat staan en weer zitten. Dan staat hij weer op en neemt een sigaar. 'Ja, Van Loon,' zegt hij, 'dat is een beetje een netelige kwestie. 'k Zal je vertellen hoe 't in elkaar zit.' Jan weert af:

' 'k Geloof, dat ik onbescheiden ben. Neemt u me niet kwalijk. Ik heb er natuurlijk niets mee te maken.'

' 't Is beter, dat ik 't je vertel,' zegt Hibma. 'De mensen maken er zoveel drukte van. Je zult haar ook wel eens ontmoeten en dan kan je je houding bepalen.'

Mevrouw Hibma kijkt haar man aandachtig even aan alsof de uiteenzetting ook voor haar nieuw zal zijn.

'Mies heeft een zelfstandige natuur. En ze is driftig. Dat ben ik ook. We waren 't dikwijls samen oneens. Dat gaf narigheid. Moeder leed er onder. Mies wil ook niets meer van de kerk weten of niets, dat mag ik eigenlijk niet zeggen. Maar ik elk geval bleef ze 's Zondags thuis en dat gaf allerlei geharrewar. Ze is 27. Ik kan haar niet dwingen. Tenslotte hebben we 't goed moeten vinden, dat ze 't huis uitging. Ze was liever zelfstandig. Ze komt nog wel eens een enkele maal aan en we kunnen nu de vrede bewaren. Zo is 't misschien 't beste. En ze heeft dit: Ze is in elk geval eerlijk. We kunnen haar vertrouwen. Ze zal geen vreemde dingen doen.'

Vertelt hij dit nog tegen mij, denkt Jan, of bepaalt hij voor de zoveelste maal zijn eigen positie. Hij is ouderling. Kan hij zijn huis wèl regeren? Kan ik hem dubbele eer waardig achten? ' 't Is een wat bijzondere geschiedenis,' zegt hij, 'maar ik kan me de situatie wel indenken.'

Mevrouw Hibma zwijgt. Met de ellebogen op de knieën legt ze de vingertoppen tegen elkaar. Wat gaat er in 't kleine mensje om? Ze wil een preek, die haar wat doet. Het woord moet niet alleen maar recht gesneden worden. Onder de preek wil ze zich buigen onder Gods slagen en zich moeilijk oprichten in een greep naar het Kruis. Ze wil Jezus' stem horen, desnoods in Zijn toorn, maar Zijn stem. Ze wil horen, dat Hij er is en dat Hij iets doet aan de mensen. Ze zou willen, dat het blozende gezicht van haar man vaal werd bij het horen van die stem en dat hij eens kreunde van schrik. Ze hebben hun kind dikwijls samen, voor het naar bed gaan, in het gebed gebracht, maar zij proefde in de luide stem van haar man altijd het zoeken naar goede zinnen naar geijkt model. En als hij opstond van voor de stoel, waarvoor hij geknield gelegen had, fronste hij de wenkbrauwen en wond zijn horloge op. Temidden van zijn woorden probeerde zij haar hart uit te storten, zónder naar zijn stem te luisteren, maar het bleef gevangen tussen zijn dogmatische zinnen: Heer, wilt Gij geven dat onze dochter nog eens als een zondares voor U mag verschijnen. Wilt Gij breken haar wil, haar brengen in de schuld voor U en aan Uw hand voeren op de weg der gerechtigheid.

Jan kijkt naar haar verlept gezicht, trekt aan zijn sigaar en vraagt naar 't tekort van de diaconie. 'Hoeveel was 't?'

'Ongeveer f 5000.—. Maar dat komt er vandaag wel. Onze mensen weten wat offeren is.'

Jan ziet het schuddende hoofd van Juffrouw De Jong en haar wijd opengetrokken ogen. Hij grinnikt inwendig.

(Wordt vervolgd.)

A SERIAL FOR BOYS AND GIRLS

THE GUN

by John Vriesinga

(7)

"Maybe he's been rabbit hunting", Dan suggested.

Tom said: "He doesn't even have a gun with him".

"No, that's right", Dan admitted.

"What could he have been doing, Dad?" Tom asked.

"I don't know", Mr. Donaldson answered. "Nothing much, that's for sure. But why would the guy want to walk through the field I wonder?"

"Yea", Tom said, "there's nothing for him to do there, is there!"

By now Joe Miggins had reached the road. He climbed over the fence and walked on in the direction of the highway.

"It's funny", Dan said.

"Yes, I'll admit it is a bit funny, Dan, but then, Old Joe is a bit of a funny character, you know. Maybe all he did was cut through the field from one concession to the other".

When Mr. Donaldson went back into the house the boys picked up their sleights and moved into the field and towards their favorite hill once more.

It was much later that afternoon when Mr. Donaldson saw another figure coming across the field, but now from the other side of the road.

He was walking towards the barn, and he muttered to himself: "Well, if that doesn't look like this young Jackson boy; coming to play with Tom and Dan, I suppose".

It was Lloyd and he walked as fast as he could to where Mr. Donaldson stood.

"Where are the boys, Mr. Donaldson?" he called when he came nearer. "Are they over at Dan's?"

"No, they aren't said Mr. Donaldson slowly.

He didn't like that boy.

,Then they're over here, are they?"

"No, they aren't over here either. You'd better have a look beyond that hill. I suppose you'll see them there". Mr. Donaldson answered, and then he turned around and went into the barn.

"It won't be long before those boys come back to the farm, now that Lloyd is here too", he muttered. "Two of them is alright, but with three of them, they'll have trouble in no time and end up calling each other names; especially if the third one is a character like that Jackson boy!"

Dan and Tom saw Lloyd coming, just when they were about ready to leave the swamp.

Instead of sliding down the hill, they had first traversed the little patch of bush in all directions to look up some good trees. They had found a couple real nice ones and they had made marks in the snow, so that they would be able to find them back tomorrow.

They had skated around the pond for a while and their sleighs stood waiting on the top of the hill.

Then Tom had said: "Let's go look around in the bush a little more, Dan. I think it's fun".

They had entered the swampy bush again; their skates still on their feet, struggling through the dense undergrowth.

One could pretend being real explorers in this spot where no one ever came. except for a few rabbits and foxes and maybe beavers.

"I wouldn't be amazed if there where deer in here". Tom said.

"What makes you think so?" asked Dan. "You haven't seen any tracks, have you?"

"No, that's right, I have never seen deer tracks around here, but I just thought this would be a likely spot for deer".

"Ha, ha, you could wish that was true", Dan laughed, "it sure would be nice to have deer for Christmas instead of turkey!"

"Oh, but ther *have* been deer around here, you know. My Dad has seen them only last fall."

"Why didn't he shoot them?"

"He didn't have his gun then. Later on he came here again and then he didn't see a thing."

"Too bad, the deer season is closed now", Dan said.

" Yea", Tom answered. "Next fall I'm going to ask my father to have a look here, and then I'll come along. I'd like to shoot a deer."

"My father shot one last year, you know", Dan said.

"Yea, I know, he gave us part of it, remember? Boy, did I ever like deer meat!"

"My Dad is a real good shot", Dan said.

"Oh, but my father can shoot just as good, you know. Last year he shot a bottle to pieces, that he had put on a fence pole. Oh, from a long way off, you should've seen it."

For a while they walked in silence.

"You know what I think, Tom?" Dan said.

"No!"

Dan paused a while and stood still, Tom stopping, close behind him.

"Look", Dan said, "it looks as if someone has been walking here. See those marks?"

"Yea, there must have been Indians here, eh, Dan?"

Dan said: "Oh, but I think there have been real Indians here at one time, you know!" He looked around as if he expected to see a red face with feathers peeking from behind some tree.

"Go on Dan, don't be silly", Tom said. "You know whose footmarks you are seeing there?"

"No?" Dan answered, who had almost forgotten the mysterious prints on the ground already.

"They're your own probably", Tom laughed. "Who do you think has been here, besides us?"

To be continued.

CHRISTIAN FARMERS SOCIETY

Op de onlangs te Woodstock, Ont. gehouden vergadering van de Chr. Farmers Society heeft de voorzitter, Mr. B. Zijlstra een openingsrede gehouden, waaraan wij het volgende ontlenen:

De reden waarom de Christian Farmers Society weer samen kwam, kan in enkele woorden worden gezegd, n.l.: "We moeten weer aan het bouwen, opnieuw weer bouwen aan een Christelijke Farmers Organisatie."

Dus we moeten een berekening maken, want wie wil bouwen, maakt een berekening.

Dat is schriftuurlijk; we hebben het bij de aanvang der vergadering gelezen in Lucas 14 de verzen 25 tot 35.

Terwijl we op een andere plaats lezen: "Zoek eerst het Koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid, lazen we hier: "Maak een berekening."

Natuurlijk moeten we dat nemen in het verband, zoals het er staat. Want, staat er, wie wil bouwen of oorlog voeren, maakt een berekening. Dat staat er dus om ons duidelijk te maken, hoe we de berekening moeten maken, van hetgeen we lezen in vers 26, waar de Here zegt, dat, wie Hem wil volgen, er wel terdege rekening mee moet houden wat dat inhoudt. Hij wil er ons van doordringen, dat Hem volgen tot gevolg heeft, dat Hij de eerste plaats in ons leven moet innemen.

Letterlijk alles wat we hebben, ons bezit, ons gezin, ons leven, alles moet staan in Zijn dienst. Dat is de prijs die ieder volgeling van Jezus moet betalen.

Ter toelichting op de kostenberekening voor wie Hem volgen, geeft de Here twee gelijkenissen, n.l. "Torenbouw en Oorlogvoering." Beide doen iets belangrijks, daarom berekenen ze of ze de kosten daarvan kunnen opbrengen.

In het kort zegt dus de Heiland: "Bedenk wat ge doet, wanneer ge Mij volgt. Het kost U alles!"

In geen geval bedoelt de Heere dus te zeggen, dat, als Hij ons tot een taak roept in dit leven, wij er onder weg kunnen, omdat het. volgens onze berekening niet kan. Wie zou dan christen durven zijn? Dat kan toch ook niet volgens menselijke berekening.

Toen wij emigreerden, hadden we een reden. Natuurlijk hadden we niet allen dezelfde reden. God had ook Zijn reden voor onze emigratie; Hij toch, als allerhoogste Koning bepaalt de plaats van ieders woning.

Had Hij geen andere reden dan ons welgesteld of misschien rijk te maken, dan had Hij dat ook wel kunnen doen in het oude Vaderland.

Toen we besloten te gaan, maakten we onze berekeningen, want het is geen kleinigheid zijn geboorteland te verlaten.

Velen, als gevolg van optimistische brieven, berekenden reeds: "Binnen zo'n tijd een eigen farm."

Hebben we er ook mee gerekend, wat de Heiland van ons vraagt, n.l.: "Waar we zijn ter wereld, en wat we doen, ten allen tijde te vragen naar Zijn wil?"

Rekenen we er wel steeds mee, dat de Here vraagt, Hem te dienen op alle terrein des levens? Ook op organisatorisch terrein in ons nieuwe Vaderland.

Zeker, wij zijn uit ons zelf onbekwaam, maar onze Koning heeft gezegd: "Mij is gegeven, alle macht in hemel en op aarde!"

Wij leven nog in een tijd, waarin christen zijn geen zware offers vraagt. We worden niet vervolgd. Men kan nog vrij leven en handelen zonder het merkteken van het beest te moeten dragen. We kunnen nog vrij vergaderen en organiseren. Zeker, de grote vijand, de duivel en zijn trawanten, roeren zich geducht. De mammon lokt van alle zijden.

Leven wij er tegenwoordig wel voldoende bij, van wat we lezen in de twee en dertigste Zondag van de Heidelbergse Catechismus, n.l. "Dat elk van zijn geloof, uit de vruchten verzekerd zij."

Vragen we wel alle terrein des levens op voor onze koning? Dan willen we geen christelijke organisatie, omdat we die in Holland ook hadden, alsof we een klein Hollandje willen stichten in de Canadese zee. Maar wel om de handen in elkaar te slaan, gezamenlijk strijdend voor de eer van onze Koning. Dat moet ons doel zijn. Het grote doel!

Laten we bedenken dat wij een verantwoordelijke taak hebben, n.l. het fundament leggen, waarop de jongeren verder kunnen bouwen.

Als wij ons beginsel verzaken en ons verzaken en ons aansluiten bij de meest biedende groep, wat kunnen we dan van het nageslacht verwachten? Het licht moet op de kandelaar op alle terrein des levens, dus ook op organisatorisch terrein. Nog steeds geldt het woord des Heeren: "Wie niet vóór Mij is, is tegen Mij en wie met Mij niet vergadert die verstrooit."

Gods Woord is overal gelijk, omdat Hij de onveranderlijke is.

Dat woord moet zijn: "Een lamp voor onze voet en een licht op ons pad. Het moet zijn ons kompas op elk terrein des levens, overal ter wereld, dus ook op organisatorisch terrein.

Alleen dan hebben we recht van bestaan, als het zout zijn kracht niet verliest. Alleen dan, als we ons rentmeesters weten, van Hem die 't al regeert; van Hem die ons hier bracht. Van Hem, zonder wiens wil geen mus van het dak valt, zelfs geen haar van ons hoofd; zonder wiens wil geen koe in de stal sterft, zelfs geen kip in het hok.

Zo gaan we voort, als christian farmers, ziende op het gebod; alles aan de Here overlatend, gedachtig aan: "Geen duimbreed of Christus is daar Koning."

Hij make ons meer getrouw; make ons meer strijders voor de eer Zijns Naams.

THE PRESENCE OF THE KING

And may I really tread
  The palace of my King,
Gaze on the glory of His face,
  And of His beauty sing?

I am noth worthy, Lord!
  Not worthy to draw near;
My feet are dusty with the way,
  I hesitate — I fear!

"But wherefore tremble thus?
  I washed thee clean and white;
I decked thee with salvation's robe,
  Fairer than morning light!

"I hold thy hand in Mine,
  And as I walk beside,
The pearly gates lift up their heads,
  And for us open wide.

"They opened long ago,
  Opened to let Me in,
When I, returning from the fight,
  Had conquered death and sin.

"And they stand open still,
  Open, my child, for thee!
Then enter in with joyfulness,
  And use thy liberty."

Jesus! I will draw nigh,
  And in the "secret place",
Behold the beauty of my Lord,
  And banquet on His grace.

—William Pennefather, 1871.

Reading is thinking together with someone else.

GROTE JAARLIJKSE MAGAZIJN - OPRUIMING

bij SLAGER'S

FURNITURE a/d BARTON ST.

Beste Vrienden,

Evenals voorafgaande jaren wordt in 1961 opnieuw in de maand Juni de grote jaarlijkse MAGAZIJN-OPRUIMING gehouden. Op 30 Juni namelijk eindigt ons boekjaar, en moet onze stock tot een minimum teruggebracht worden. Deze grote MAGAZIJN-OPRUIMING wordt evenals voorgaande jaren in onze magazijnen gehouden achter de store.
Honderden artikelen zullen verkocht worden in DOZEN en KRATTEN. Indien U niet geïnteresseerd bent in luxe uitstalling, doch uitsluitend belang hebt bij 1e klas kwaliteits producten, tegen abnormaal lage prijzen, komt U dan eens in onze pakhuizen kijken, het loont de moeite!

Een partij

REFRIGERATORS

Ruime familie-maat 13 kub. ft.

- Grote 75 pond freezer compartment.
- Veel ruimte in de deur.
- Met fruit basket.
- Enamel meat keeper, etc. etc.

Plus 5 jaar schriftelijke garantie.
Deze fridges zijn niet uitgepakt, doch worden uit de krat verkocht. Regular verkoopsprijs tot dusver $ 289.—.

Not exactly as shown

NU (zolang de voorraad strekt)

KOSTPRIJS & 10%
(de inkoop factuur is aan de krat bevestigd)

of wel **$ 229.-**

Andere Modellen:

10 kub. ft. ROY REFRIGERATORS
Reg. $ 229.— NU $ 189.—

of

10 kub. ft. McCLARY REGRIGERATORS
Reg. $ 239.— NU $ 199.—

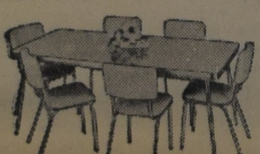
DeLuxe uitvoering.

Voor GEBRUIKTE REFRIGERATORS slaagt U nergens beter dan bij SLAGER'S FURNITURE & APPLIANCES
Diverse modellen voorradig, — NU geprijsd vanaf $ 39.—

14 kub. ft. DEFROST-O-MATIC Refrigerators.
Een vol-automatische Zero-Zone deLuxe fridge.
ONLY ONE — Reg. $ 359.— NU $ 279

Onze Electrische en Gas Stoven werden ook drastisch verlaagd voor deze grote Magazijn-Opruiming!

Een aantal chrome & bronze kitchensets

(ingepakt in dozen)
waaronder 5 extra ZWARE LUXE SETS.
Elk set bestaande uit tafel en 6 stoelen.
Tafels werden licht beschadigd in het pakhuis, stoelen onbeschadigd. Verkoopprijs $ 119.—.

Nu uitzoeken $ 69.-

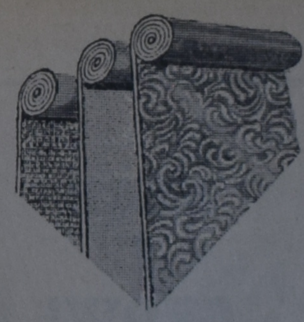
Een partijtje matrassen en box springs

Enkele iets vuil geworden en enkele soorten waar het tijk van uitverkocht is en niet meer leverbaar zijn, zodat losse Box Springs zijn overgebleven, etc.

Nu uitzoeken voor **halve prijs**

GROTE PARTIJ CARPET RESTANTEN

Overgebleven stukken van rollen in alle mogelijke kleuren - kwaliteiten en maten.

BIJVOORBEELD:

			Reg. Price	NU
1 pc.	9′x7′10″	100% Wol Supertwist Beige	132.65	79.—
1 pc.	12′x4′	100% Wol Supertwist Green	94.75	49.—
1 pc.	9′x7′3″	T1 Sisal Carpet Red	36.80	19.—
1 pc.	9′x6′6″	100% Wol Supertwist Turquoise	98.40	59.—
1 pc.	12′x6′6″	100% Wol Supertwist Grey	147.50	89.—
1 pc.	12′x7′1″	100% Wol Supertwist Green	151.—	89.—
1 pc.	9′x5′6″	Mixed Wol Yorktwist Beige	78.40	39.—
1 pc.	12′x4′2″	100% Wol Supertwist Red	95.80	49.—
1 pc.	9′x4″	Kwaliteit Kingston Beige	69.—	29.—
1 pc.	9′x4′6″	100% Wol Supertwist Goudkleur	94.30	49.—

			Reg. Price	NU
1 pc.	9′x5′3″	100% Wol Supercarved Goud	108.90	59.—
1 pc.	15′x5′8″	Mixed Wol Yorktwist Bruin	143.60	69.—
1 pc.	9′x11′6″	Niagara kwaliteit Grey	128.50	79.—
1 pc.	12′x7′9″	Kwaliteit Kingston Beige	134.—	69.—
1 pc.	14′10″x6′8″	Mixed Wol Yorktwist Groen	148.50	85.—
1 pc.	15′x5′9″	100% Wol Supertwist Rose Beige	179.60	99.—
1 pc.	9′x11′9″	Kwaliteit Favor Stipple Brown	94.60	49.—
1 pc.	15′x9′7″	100% Wol Supertwist Beige	238.30	159.—
1 pc.	9′x4′6″	100% Wol Supertwist Green	94.30	49.—
1 pc.	12′x3′3″	Kwaliteit Welland Blue	59.—	29.—

Plus vele andere soorten!
Enkele grote maten kunnen eventueel gehalveerd worden op verzoek.

Koopjes als deze vindt U alleen bij Slager's Furniture aan de Barton Street

Bedroom suite koopjes

1 - 3 pc. BEDROOM SUITE, in zware uitvoering, Walnut Finish, met grote Triple Dresser. Fineer beschadigd van chest. Pracht set.
Reg. $ 329.—, doch NU $219.—

1 Hollands SLAAPKAMER AMEUBLEMENT, Teakwood, met kaptafel en nachtkastjes. Voetstuk wat gevlekt door inwerking zeewater.
Reg. $349.— NU 229.—

Verder nog EEN AANTAL BEDROOM SUITES (teveel om op te noemen), welke in onze pakhuizen bschadigd werden. ALLEMAAL
25% Korting

Bankstellen

2 SNYDER BANKSTELLEN (bank met stoel), elk met solid Elm frames. Groen en Bruin. Alleen in voorradige kleuren.
Reg. $269.— NU $159.—

4 DAVENPORT SUITES, elk met stoel. In verschillende kleuren, met prima bekleding. Reg. $219.—. NU UITZOEKEN $149.—

1 - 3 pc. SECTIONAL SUITE, gemaakt bij Restonic. Slechts in één kleur (Groen). Reg. $239.—. NU $139.—

EN VELE ANDERE KOOPJES
Wij hebben nog voorradig 3 gebruikte BANKSTELLEN, in vrij goede staat, in prijzen **Vanaf $ 25.—**

Jongelui met trouwplannen **KOOPT NU** en bespaar U zelf **DE EXTRA SALES - TAX**
(De Sales Tax wordt ingevoerd op Meubelen en Electrische Artikelen per September 1961.)

Door de beperkte ruimte van deze advertentie konden wij slechts enkele artikelen noemen uit deze grote Magazijn-Opruiming.
KOMT U EENS VRIJBLIJVEND RONDKIJKEN BIJ

SLAGER'S Furniture & Appliances Ltd.

645 BARTON STREET EAST — PHONE LI 9-9810 & PHONE LI 9-9610 — HAMILTON (ONT.)

Piet Kuipers
Res. Ph. FU 3-7062

Hollanders die niet over een eigen vervoersgelegenheid beschikken worden zonder verplichting gratis van huis gehaald en gebracht.

Joop de Haas
Res. Ph. MI 8-6194

CALVIN COLLEGE

door REV. JOHN GRITTER

Wanneer u bij gelegenheid vanuit Canada het Calvin College, in Grand Rapids, Michigan, eens wilt bezoeken, is dat betrekkelijk gemakkelijk te vinden. Wellicht komt u langs highway 21. Die brengt u de stad binnen langs Fulton St. East. U volgt deze straat in westelijke richting, voorbij de Holland Home, tot aan Fuller Avenue, slaat links af, rijdt precies een mijl zuid, tot aan Franklin Street, slaat nogeens links af, rijdt een blok, en u bent er.

De campus is niet groot, veel te klein voor het tegenwoordige aantal studenten — in dit laatste schooljaar ruim 2100 — dat hier een opleiding zoekt. Daarom moet er een nieuwe komen en is die reeds aangekocht. Men had indertijd veel meer land moeten kopen, maar wie had daar erg in?

Wanneer u dan hier aan de noordkant van Franklin Street gaat staan, ziet u vlak voor u het hoofdgebouw, dat in 1917 in gebruik genomen werd. Rechts de bibliotheek, in de laatste jaren aanmerkelijk uitgebreid maar ook te klein. Links van het hoofdgebouw het vroegere seminarie, waarin vele jaren lang de toekomstige predikanten werden opgeleid. Nu het seminarie een eigen prachtige, nieuwe plaats heeft, op de nieuwe Knollcrest Campus, is dit gebouw overgegaan in dienst van de college en omgedoopt onder de naam: Hekman Classroom Building.

Daarachter staat de Science Building, voor natuurwetenschappen, een prachtgebouw, nog betrekkelijk nieuw. Daarnaast, achter het hoofdgebouw, wat we noemen de Commons, en daarnaast, achter de bibliotheek, de dormitory, een internaat thans bezet door vrouwelijke studenten.

Een geheel dus van zes gebouwen, dat nogal een paar duiten heeft gekost. Ruimte voor meer is hier niet, dus moest óf het aantal studenten beperkt worden tot ongeveer twee duizend, óf een groter terrein worden aangeschaft. Het bestuur en de synode kozen voor het laatste.

Gaat u eens even mee naar de Commons? Die benaming komt van een woord dat betekent iets samen hebben of samen doen. Zo o.m. een plaats waar men samen eet. Dat is dan de betekenis in dit geval: hier is beneden een grote keuken en een grote eetzaal waar elke dag honderden studenten eten, tegen een zeer billijke prijs. Boven is een zaal waar de jonge mensen kunnen lezen of dammen of schaken of wat ook, en waar verliefde paartjes ook even hun hart kunnen ophalen. Dat komt er van zelf zo bij. U begrijpt dat hier veel verkeer is, een echte bijenkorf. Dat gaat in en uit, naar de lessen en na de lessen. Men staat verbaasd hoeveel jonge mensen in deze gebouwen een opleiding kunnen genieten.

In een hoek van dit gebouw is de boardroom, netjes ingericht met lange tafels en gemakkelijke stoelen. Hier komen tweemaal per jaar de vroede heren van het bestuur samen om de belangen van de school te behartigen.

En nu kom ik tot mijn doel, want dat bestuur heeft pas vergaderd, van 23 tot 26 mei, drie en een halve dag met een deel van de nachten erbij, en in opdracht van de voorzitter zou ik u daar wat van vertellen.

De Chr. Ref| Church telt 31 classes, die elk een afgevaardigde sturen, gewoonlijk een predikant. Bovendien zijn er zeven afgevaardigden, door de synode gestemd, die de kerk in het algemeen vertegenwoordigen, dat zijn dan geen predikanten. Dus een bestuur van acht en dertig. En de presidenten van de college en het seminarie zijn gewoonlijk aanwezig, om inlichtingen te geven, dus een vergadering van veertig personen. Een mooie vergadering om bij te wonen, want hier worden belangrijke dingen behandeld, hier klopt in zekere zin het hart van de Chr. Ref. Church. Hier komen ze van oost en west en noord en zuid. Canada is vertegenwoordigd door zeven predikanten, waaronder drie die uit Nederland overkwamen.

Mag ik het bestuur even voorstellen? In het midden zit de voorzitter, Ds. William Van Rees, een man goed van verstand en warm van hart die negen jaar de First Chr. Ref. Church van Grand Rapids mocht dienen, die nu in East Paris staat (ook wel zit), die op aangename wijze de vergadering leidt. Jammer genoeg moet hij na zesjarige dienst aftreden als bestuurslid, dus ook als voorzitter. We zullen hem wel missen. Aan zijn rechterhand ziet u Ds. J. F. Schuurmann, een dikke Duitser van afkomst. Z'n vader kwam vroeger als predikant van de Graafschap. Hijzelf preekte in vroegere jaren in drie talen: Engels, Duits, Nederlands. Nu is dat niet meer zo nodig. Hij doet als secretaris prachtig werk, alles in de puntjes. En wordt daarin bijgestaan door Dr. Daniel De Vries, aan zijn rechterhand, die enige jaren geleden de eerste scriba was en met ere zijn werk verrichtte. Links van de voorzitter is gezeten de tweede voorzitter, Ds. J. Breuker van Muskegon, die ook jaren in het bestuur heeft gediend en ook wel leiding weet te geven wanneer nodig. Daar is ook nog een tweede secretaris, naast hem links, die bijspringt (wanneer bijzondere omstandigheden zich voordoen, wat niet zo vaak gebeurt. Dus heeft de schrijver van deze regels het nogal gemakkelijk in dat opzicht.

Er is altijd wat tijd nodig eer zo'n vergadering aan het lopen komt. Rapporten worden ingediend en deels voor kennisgeving aangenomen, correspondentie moet worden gelezen en verzorgd. Dan worden de leden ingedeeld in drie commissies om zaken betreffende het seminarie en het college en de financiën te bespreken en het volle bestuur met advies te dienen. Het is een synode in het klein. Zodoende komen er de eerst dag niet zoveel besluiten tot stand.

Toch was deze eerste dag, 23 Mei, wel een heel belangrijke dag voor de Christian Reformed Church, met het oog op het in gebruik nemen van het nieuwe seminariegebouw. Maar ik moet niet teveel ruimte vragen en niet teveel in één stuk bij elkaar brengen, dus, zo de Here wil, zal ik een volgende maal graag meer schrijven over de school, die veel gebed nodig heeft.

Mogelijkheden voor boeren op P.E.I.

Prince Edward Island is een agrarische provincie met heel weinig industrie. Daardoor is hier ook alles op landbouw ingesteld en wordt ook hier heel veel gedaan voor de boeren door de provinciale regering.

Er zijn twee grote proefboerderijen met een grote staf van "fieldmen" om met raad en daad bij te staan waar moeilijkheden zijn. In een van de vorige stukken, die ik geschreven heb, heb ik U al iets verteld over een nieuwe Frosted Food, die op het eiland zou komen. Met de bouw daarvan wordt nu een aanvang gemaakt. Voor van 't jaar wil men met 1500 acre erwten, 500 acre spruiten, wat bloemkool en broccoli beginnen, maar men is van plan dit het volgende jaar op te voeren. Voor boeren of tuinders die daar iets voor voelen is er een grote mogelijkheid om te beginnen.

Omtrent de financiering op P.E.I. om een farm te kopen, kan het volgende worden gezegd.

Tot voor enkele jaren was hier op 't eiland alleen een plan van de federale regering uit Ottawa, de z.g. "Farm Loan Board", dat nu "Farm Credit Corporation is en de particulieren en banken die je in elke provincie van Canada vindt. Maar het bleek dat dat niet voldoende was. Vooral voor jonge boeren of emigranten die wilden beginnen en een farm wilden kopen waren de oude regelingen onvoldoende. Toen heeft de provinciale regering een speciaal fonds opgericht, waaruit iedereen kan lenen die 2 jaar of langer in Canada gewoond heeft, de leeftijd van 21 jaar heeft en niet ouder is dan 49 jaar. De rente is 5%. Er is een levensverzekering aan verbonden voor het geval de lener komt te overlijden.

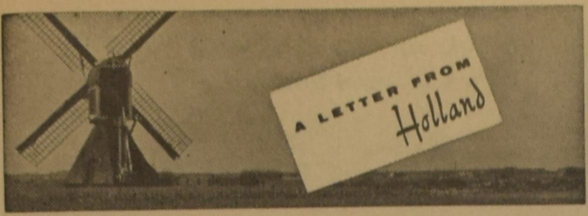
Als men een lening aanvraagt dan komen de taxateurs. Van de taxatie-waarde wordt een lening gegeven van 85% van het totale bedrag waar de farm voor getaxeerd is. De terugbetaling is over 25 jaar, ieder jaar een even hoog bedrag. Alleen het eerste jaar behoeft men alleen de rente te betalen, om het wat gemakkelijker te maken met het beginnen.

De koopprijs van een farm is moeilijk te omschrijven. Het is al een groot verschil waar men zit. Komt men meer naar de hoofdstad van 't eiland, Charlottetown, daar zijn de farms duurder dan wat verder er vandaan. Maar de gemiddelde prijs voor een farm met 100 acres bewerkbaar land ligt tussen de 6 en 10.000 dollar, alhoewel de prijzen van farms steeds omhooggaan.

De grote prijsstijging die we in Ontario gezien hebben na de oorlig, hebben we tot nu toe hier niet gehad. Maar het begin is er. Verwacht wordt dat in 10 jaar tijd de farms wel dubbel in prijs gestegen zullen zijn.

Op P.E.I. zijn heel wat farms te koop of komen te koop in de komende jaren. De reden daarvan is dat het eiland twee grote belangrijke dingen exporteert en wel aardappels en hersens en het laatste is er de oorzaak van. Daar er veel jongeren leren hier en op het eiland geen industrie is, gaan de meeste jongens die leren naar elders in Canada. Daardoor worden maar weinig jongeren meer boer en blijven de ouders met de farm zitten en moeten dus wel verkopen. En doordat er tamelijk veel farms te koop aangeboden worden, blijven de prijzen nog laag.

M. V.

door Mej. Tjits Veenstra

Het is vandaag 29 mei 1961. Op de weilanden ratelen de maaimachines en zijn de boeren druk aan het hooien. Maar toen ik gisteren van Drachten naar Zeist reisde, lag er tussen Gorredijk en Heerenveen in de schaduw een laagje sneeuw. De IJsheiligen zijn dit jaar al op 8 mei begonnen en ze woeden nog steeds. Iedere nacht vriest het enkele graden en in de huizen brandt overal nog de kachel. Toch eten wij reeds nieuwe aardappelen, aardbeien, Hollandse bloemkool en zijn er zelfs al sperciebonen en snijbonen voor mensen die een gulden per half pond willen betalen.

Ik was in datzelfde Drachten, mijn ouders wonen er namelijk, toen op Pinksterzondag werd afgekondigd, dat de Vrijgemaakt Gereformeerde Kerken, in Assen in synode bijeen, de uitnodiging van de Synodale Gereformeerde Kerken voor een samenspreking hadden afgewezen. De verslagenheid over dit besluit is bij de "Synodalen" zeer groot. Ten slotte was deze uitnodiging een zaak des gebeds geweest en het is hard, wanneer de andere partij dan van "een valstrik" spreekt. Het rapport zegt, dat de Synodalen hun verbondsleer en hiërarchie wensen te handhaven, dat zij het reformatorische karakter van de vrijmaking miskennen, dat zij geen schuld erkennen over wat in het verleden is geschied, dat zij een nieuwe kerkenorde wil invoeren, die de enige heerschappij van Jezus Christus en ook de vrijheid van de christenen en van de christelijke kerken aantast, dat zij voortgaan met doorgang te geven aan een moderne en oecumenische geest. Alleen ds. J. P. v. d. Stoel en ouderling H. C. J. Vermeulen, beide uit Amsterdam, hebben tegengestemd. Misschien heeft de synode van Assen gelijk, ik wil daar niet over oordelen, maar wanneer men de verslagen over de besprekingen in de kranten leest, dan vraagt men zich af: "Waarom moest dit alles zo liefdeloos gebeuren? Waarom kon er niet een beetje meer eerbied betracht worden ten aanzien van de overtuiging en het gebed van, ondanks alles, broeders en zusters in Jezus Christus, Die ons bevolen heeft, dat wij elkaar lief moeten hebben? De liefde denkt immers geen kwaad?" Het is te hopen, dat de "Synodalen" de bijbelse vermaning: "Waarom lijdt gij niet liever schade? Waarom verdraagt gij niet liever onrecht?" ter harte zullen nemen, opdat de kloof tussen beide groepen niet nog breder en dieper wordt.

Maar er zijn ook goede berichten op kerkelijk gebied te melden. In Den Haag is op vrijdagavond 18 mei in de grote zaal van de Dierentuin voor het eerst een liefdemaal gehouden door leden van allerlei kerkgenootschappen. Achthonderd mannen en vrouwen, Rooms-Katholieken en Protestanten, belijnde Calvinisten en enthousiaste Pinksterbroeders hebben er aan deelgenomen. De Haagse bakkers hadden 3000 broodjes, de wijnhandelaren 100 liter wijn, het Nederlandse zuivelbureau 100 kg kaas en de veilingvereniging boeketjes lathyrus geschonken. Tafelpraeses was de oecumenische radiodominee A. Klamer; ds G. Toornvliet (Ger.), pater Jelsma (R.K.) en dr C. P. van Andel (N.H.) hebben toespraken gehouden. Ten slotte werd gemeenschappelijk de Apostolische Geloofsbelijdenis uitgesproken.

De Ned. Hervormde Meisjesbond heeft op een toogdag te Rotterdam zijn 25-jarig bestaan gevierd. De eerste fase van de actie Steun Stichting Kerkbouw (Geref. kerken) is afgesloten, er is reeds zes millioen zevenhonderdduizend gulden binnen. De actie gaat door tot het najaar, men hoopte bij de opzet 7 millioen gulden bij elkaar te krijgen. Dit bedrag zal wel worden overschreden.

De Nederlandse verpleegster Greet van Wessel (56 jaar oud) is met een Zwitserse verpleegster naar Noord-Kameroen vertrokken om er een polikliniek te beginnen. Zuster van Wessel heeft een jarenlange tropenervaring en is reeds gepensioneerd. In Noord-Kameroen is moord en doodslag aan de orde van de dag en de mensen leven er in zeer primitieve omstandigheden. De twee verpleegsters hopen er al helpend en genezend het evangelie te verkondigen.

Prof. J. Waterink heeft op 25 mei afscheid van de V.U. genomen. 's Morgens heeft hij een afscheidscollege gegeven over "Principe van het gezag in de hedendaagse psychologie en pedagogiek." Prins Bernhard was er voor naar het Woestduincentrum gekomen. Hij kwam 's middags ook nog op de receptie. Daar was ook de minister van financiën, prof. J. Zijlstra. Vele honderden hebben professor Waterink de hand gedrukt en velen hebben hem toegesproken.

De nieuwe haring is er weer. Vrijdagmorgen, 26 mei, bracht de Katwijk 73 "Maria Jacoba" de eerste kantjes binnen in IJmuiden, vijf minuten later arriveerde de Katwijk 85 "Bertina". Ze werden meteen geveild en een uur nadat de viswinkels ze binnen hadden waren ze al uitverkocht, hoewel ze ongeveer f 1.25 het stuk kostten.

Scheveningen heeft weer een pier. Prins Bernhard heeft hem op 19 mei geopend. De vissersschepen die voor de pier lagen hebben hun misthoorns laten loeien en zeeverkenners hebben 25 vlaggen op de pier in top gehesen. Daarna zijn de prins en zijn gastheren, met de Koninklijke Militaire Kapel voorop, de pier opgewandeld. Op het verste punt heeft de "Club van 100", een hengelaarsclub van kunstenaars en kleinkunstenaars, de prins hulde gebracht en tenslotte werd er een dronk aangeboden in het restaurant. Op de 2de pinksterdag is reeds de 100.000ste bezoeker genoteerd.

Op 18 mei heeft het carillon van de St. Laurenskerk te Rotterdam voor het eerst na de oorlog weer gespeeld. Het nieuwe carillon heeft 49 klokken. Het speelde voor het eerst ter opening van de Rotterdamse Opbouwdag. Het had 21 jaar gezwegen.

De vijfdaagse werkweek begint er steeds meer in te komen. De bouwvakarbeiders krijgen hem per 4 juni, de ambtenaren per 1 juli, het personeel van de Nederlandse Spoorwegen per 29 mei. De regering maakt er zich zorgen over. Nederland lijdt onder hoogconjunctuur, de productie mag niet verminderen, de belastingverlaging, die per 1 juli zou ingaan, is afgelast. Ondertussen willen de kappers 's maandags sluiten en 's zaterdags eerder ophouden en zelfs de bakkers en de melkboeren proberen 's zaterdags vrij te krijgen, maar dan moet eerst in ieder Nederlands gezin een ijskast komen. En wie zal dat betalen?

Zes Nederlandse meisjes zijn als stewardess in dienst getreden bij de Canadese luchtvaartmaatschappij, zij werden gekozen uit meer dan 100 sollicitanten. Zij spreken alle zes vloeiend Engels, Frans en Duits, verder wat Italiaans of Spaans en krijgen eerst 5 weken lang een opleiding in Montreal.

De minister van justitie mr. A. C. W. Beerman heeft een wetsontwerp ingediend, waarbij het voor eigenaars van motorrijtuigen — ook bromfietsen — verplicht wordt om een wettelijke aansprakelijkheidsverzekering te sluiten. Zodat een slachtoffer van een verkeersongeval zeker weet, dat zijn schade vergoed zal worden. Ook zal er een Waarborgfonds Motorverkeer worden gesticht voor die gevallen waarbij schadevergoeding door middel van een W.A. verzekering niet mogelijk is.

Negentig procent van de auto- en motorbezitters in ons land zijn al wel verzekerd, maar van de bromfietsers niet meer dan de helft.

MONUMENT EERT VAN EECKHOUT

In Horst (Limburg) zal een monument geplaatst worden ter nagedachtenis aan de Nieuw Guinea-pionier J. van Eeckhout, die in deze plaats geboren is. Het 3½ meter hoge monument is een schepping van de beeldhouwer R. Stultiens uit Bunde, die hier met zijn werk gefotografeerd is.

DUINAFSLAG BEDREIGT HOTEL

De "duinafslag" — het afkalven van het duin, dat ook de onneembare "Atlantikwall" parten speelde, — bedreigt nu een hotel in Cadzand-Bad. Steeds dichter nadert een gapende afgrond het hotel; de trap voor de gasten, welke naar het strand voerde, is reeds geheel weggeslagen, zodat de eigenaar een noodtrap heeft moeten oprichten.

Langs de afgrond is een prikkeldraadversperring gezet, om te voorkomen, dat onbekenden met de situatie een ongeluk krijgen. De eigenaar van het hotel, de heer P. Faas (foto) ziet de toekomst somber in....

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

— — —

For "letters under number" $ 0.50 extra.
Birth-announcements $ 2.50
Engagement-announcements . . $ 2.50
Marriage and anniversaries . . . $ 3.50
Notifications of death . . . . . $ 3.50

— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00. Every word more 5¢.
Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Thankful unto the Lord, Creator and Giver of all life, we rejoice in announcing the birth of a son, whom we named

PETER MARK

Fred & Sophie Elgersman.

A brother and playmate for:
Billy.
Linda.
Randy.
Joann.
& Stevie.

Waterdown, Ont., May 26, 1961.

Zeer onverwachts heeft de Here tot Zich genomen onze innig geliefde Vrouw en Moeder

JOSINA HORZELENBERG,
geb. VAN HEKEZEN,

op de leeftijd van 48 jaar.

"Ik was verstomd. Ik zal mijn mond niet opendoen, want Gij hebt het gedaan."
Psalm 39 : 10.

Th. Horzelenberg.
Mary en Bill.
Jane en Bert.
Alice.
Albert.
Nico.

Hamilton, Ont. (Canada),
6 Juni 1961.
115 Claremont Drive.

Het stoffelijk overschot ligt opgebaard bij Brown Bros., King St. E., hoek St. Clair Ave., Hamilton.

De teraardebestelling zal plaats hebben op Vrijdag 9 Juni 1961 om 2 uur vanuit de Chr. Ref. Church, Charlton en Hess Sts., Hamilton, Ont.

1926 — 1961

On June 17, 1961 we hope to celebrate with our children, parents and grandparents,

Mr. & Mrs. A. H. BISSCHOP
R.R. 2, Ancaster, Ont.,

their 35th wedding anniversary.

Psalm 118 : 1, "O give thanks unto the Lord, for he is good; because his mercy endureth forever."

Mrs. A. Vogel.
Mr. & Mrs. C. De Bruyn.
Mr. & Mrs. S. Bisschop.
Mr. & Mrs. R. Jongeling.
Mr. & Mrs. B. Bisschop.
Beatrix
and grandchildren.

---

150 Acre Mixed Farm

Tussen Jarvis en Simcoe. Goed stenen huis, met furnace en badkamer. Grote barns, kippenhok, machineschuur, cement silo. Vraagprijs $ 26,000.00. Down $ 6,000.00.

147 ACRES MIXED FARM

14 Mijl van Hamilton. Nieuwe barn, machineschuur, kippenhok. 2 stenen huizen, 1 van alle gemakken voorzien, olie furnace, badkamer. Alle nodige machinerieën. Eén huis is oud en moet opgeknapt worden. Deze farm kan met het oude huis gekocht worden, en zonder machinerieën, voor een laag downpayment. Vraagprijs alles inbegrepen: $ 42,000.00. Down $ 15,000.00.

50 ACRES

4 Mijl van Hagersville. Goed huis en barns. Vraagprijs $ 12,500.00. Down $ 4,500.00.
Deze 3 farms moeten verkocht worden, de eigenaars zijn oud en ziekelijk.

JACK BYLSMA
REALTOR
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

Zo de Here wil hopen wij op 16 Juni 1961 met onze geliefde ouders

GERKE DIJKSTRA
en
HEILTJE DIJKSTRA—WAGENAAR

de dag te herdenken dat zij 25 jaar geleden in de echt werden verbonden.

Dat zij nog lang voor elkaar en ook voor ons gespaard mogen blijven, is de wens van hun dankbare kinderen.

Bill & Ada.
Don - Ann.
Ralph.
Andrew.
Corrie.

Barrie, Ont., 67 Mary Street.

Te koop:

GOED ONDERHOUDEN HUIS

aan betonweg dicht bij Ref. en Chr. Ref. Church en Chr. School. Voldoende ruimte voor groot gezin of 2 kleine gezinnen. Centrale verwarming, dubbele garage. Prijs $ 8500.—, $ 2500 eerste betaling, rest te regelen tegen 6% interest. M. de Boer, 63 Front Street, Strathroy, Ont. Tel. 1075.

Farm for sale or trade

150 Acres with hen house, pig pen and barn 87' x 34'. Large 8 roomed stucco home has conveniences and lovely stone fireplace in living room. Seeding in. Immediate possession. Asking price $ 20,000 with good terms.

Farm by river

100 Acres with Coldwater River as one boundary and Highway 400 as another boundary. House and barn need repairs. Full asking price only about $ 8,000 with low down payment.

Call us today on any properties wanted. We have many to choose from. PA 8-5901.

Stoutt Agencies Limited
REAL ESTATE BROKERS
8 Collier Street
BARRIE, ONTARIO

HOLLANDSE TIMMERMAN

goed vakman, biedt zich aan voor alle soorten timmerwerk (ook reparaties etc.). B. Bonkerstoter, 139 McAnulty Blvd., Hamilton, Ont. LI 7-1130.

HIGHSCHOOL BOY

would like job during the summer holidays. Preferable work on nursery or as carpenter's helper. Letters under no. 1381, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

YOUNG GIRL

from big family, experienced babysitter, would like job as mother's helper during the summer holidays. Letters under no. 1380, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Te koop: Wegens vertrek naar de U.S.A., een goed onderhouden

5 ROOMS HUIS

Plus 3-delige badkamer, compleet basement, laundry tubs. In 't hartje van Stoney Creek, Ont. $ 60.— per maand betaalt de $ 5000.— mortgage. Totaal prijs $ 9000. Phone: NOrman 2-8147 Stoney Creek, Ont., of schrijf onder No. 1379, % Calvinist-Contact, P.O. 312, Station B, Hamilton, Ont.

Zou iemand de

HUISHOUDELIJKE TAAK

van onze overleden moeder op zich willen nemen in ons gezin van vader en 6 kinderen, leeftijden 7 tot 14 jaar? Huis in mooie omgeving, van alle gemakken voorzien. Inlichtingen bij Rev. G. Bouma, 857 Riverside Drive, London, Ont.

Voor goede prijzen en vlugge opruiming van Uw dood vee
Telephone (collect)
Ancaster MI 8-3939
GEORGE LUNSHOF

Maak nu werkelijkheid van Uw reisplannen!

Ook voor een bootreis naar Nederland is betaling in termijnen nu mogelijk.
Voor volledige inlichtingen en verzorging van boot- of vliegreizen naar

JAN FABER
bij
LUCAS and KING Ltd.
TRAVEL SERVICE

Kantoor Main Floor Simpson-Sears, op "The Centre" in Hamilton. Postadres: Simpson-Sears at the Centre, Hamilton, Ont. Telefoon LI 9-2475, of bel Jan Faber 's avonds thuis in Burlington op NE 7-5119.

---

10 ACRES GARDEN LAND near Millgrove. Brand new 3 bedroom brick home with full basement and storms and screens. Full price only $ 13,900.
GRIMSBY, 7 room home with 4 bedrooms and full basement. Side drive and garage. Real good location. Full price only $ 10,500. For more particulars call

C. GORDON TODD LIMITED
REALTOR

A. Vandenbergh
at C. GORDON TODD LTD.
418 MAIN ST. E. HAMILTON
JA 8-6336 or res. LI 9-5076

WIST U:

dat U de formulieren die nodig zijn voor het verlengen van Uw paspoort, het verkleinen van Uw Canadian Citizenship Certificate (pocket size) voor een Canadees paspoort, bij ons kunt krijgen — geheel gratis?
Ook kunnen wij U al de inlichtingen verstrekken die U wenst, voor Uw trip naar Holland.
Dit is een gratis service voor U — aangeboden door

RITSKES INSURANCE AGENCY
61A King Street East, BROCKVILLE, ONT.
Ph.: DI 2-9171, or 2-6737

Te koop
WEGENS STERFGEVAL

WHITE'S FLORIST AND GREENHOUSE BUSINESS

CHATHAM (Population 30,000)
2 HOUSES — 5 GREENHOUSES
No. 1 — 2805 sq. ft. No. 2 — 1500 sq. ft.
No. 3 — 2050 sq. ft. No. 4 — and 5 — 1476 sq. ft. each
Built-in Sterilizer • Nice Workroom
Modern Salesroom • Double Garage

There is an excellent opportunity to serve Chatham, and surrounding places — Blenheim, Dresden, Thamesville, Tilbury and Wallaceburg — with potted plants, cut flowers etc. $ 5,000 or more down — excellent terms on balance.

F. W. Coneybeare, Realtor
CHATHAM, ONTARIO
Call Ralph Sennema, Salesman, Day EL 4-3111, Nite EL 2-1982

The Calvin Memorial Christian School of St. Catharines will be in need of a

TEACHER

for one of the lower grades beginning September 1961. A rapidly growing 5-room school with modern facilities. Applications stating qualifications and references should be sent to Dr. A. Vandermaas, 10 Ann Street, St. Catharines, Ont., Canada.

The Smithers Chr. School is in need of

TWO TEACHERS

One for the grades 1 and 2. One for the grades 3 and 4. Applications to the Secr. B. W. Kruisselbrink, Box 773, Smithers, B.C.

The Calvin Christian School of Hamilton, Ont. will be in need of

A TEACHER

for grade 6 or 7.

Application stating qualification and references should be sent to Mr. A. Boersma, 455 W. 5th St., Hamilton, Ont.

Een buitengewoon extra koopje,

voor slechts $ 11,000.—.

Mooi gelegen 50 acres farm met goed huis, barn, machineschuur, garage en andere bijgebouwen. Prima tractor, seed drill, ploegen, dump rake, disc, beste wagon op rubber banden en vele andere gereedschappen. $ 6000.— hypotheek beschikbaar à 6%, betaalbaar met slechts $ 700.— per jaar, rente en aflossing inbegrepen. Gevraagd downpayment $ 5000.—. Het land is van uitstekende kwaliteit en altijd goed bewerkt, en biedt mogelijkheden voor allerlei crops.

12 ACRES FRUITFARM aan hoofdverkeersweg, met 2 huizen, waarvan 1 momenteel verhuurd. Het andere huis bevat: huiskamer, eetkamer, ruime keuken, badkamer en 3 ruime slaapkamers. Prima barn, welke gebruikt wordt voor machinebergplaats en het sorteren en pakken van fruit. Garage en flinke kippenschuur.
Er zijn ongeveer 800 fruitbomen, 1 acre druiven, 1 acre asperges en een halve acre open land. Alle benodigde machines.
Vraagprijs $ 24,500.—, gevraagd downpayment $ 6000.—. Er is $ 18,500.— hypotheek beschikbaar à 6%, terug te betalen met $ 750.— per half jaar, rente en aflossing inbegrepen.
Ziekte der eigenaar maakt verkoop noodzakelijk.

Vraagt, voor deze en ook voor prima dairy farms, verdere inlichtingen bij:

K. KRAAY, Real Estate Broker
Kantoor 15 King Street St. Catharines, Ont.
Huisadres 2 Juliana Crescent, telefoon WEbster 4-1813.

BOEKEN

Bijbels, Dagboeken, Psalter Hymnals, Psalmboekjes, Dundrukbijbels.
Uitgebreide sortering.
Vraagt prijslijst.

Book and Magazine Centre
Anton Lammers
36 Longwood Rd. North.
Hamilton, Ont.

Blue Bird Motel

Met vacantie naar Southern Ontario. Stop at the Blue Bird Motel, located on No. 2 Hwy., 3 miles East of Woodstock. Breakfast served. Modern fam. size rooms. Reasonable rates. Phone Eastwood HO 7-5341. Your hosts,

Mary - Henry Feenstra.

FISHING - BOATING - COTTAGES - CAMPING

Zoekt U voor de komende vacantie een cottage of kampeerterrein? Goede faciliteiten voor groepskampen. Voor nadere inlichtingen schrijf naar: "Little Europe Resort", Bracebridge, Ont. (± 35 mijl vanaf Chr. Ref. Church in Orillia).

DAIRY FARMS

With 29 cows, producing $ 700—800 monthly on an open milk contract, new bulk cooler, all machinery, good outbuildings and 7 room house with conveniences, asking $ 33,000.00 with substantial cash down required, exclusive listing.

100 Acres

with 17 head of cattle, large barns, 11 room brick house with all city conveniences, asking price only $ 27,000.00 with about $ 10,000.00 cash down, exclusive listing.

Greenhouse Business

35,000 sq. ft. under glass in full operation, fully stocked and equipped, new 4 bedroom brick home, price only $ 55,000.00 with about $ 8,000.00 down, if bought without crops.

18 Acres Farm

With 4,200 sq. ft. of glass, 7 acres of grapes, balance in raspberries, open land, flowing creek with large water pond, irregation system and all farm implements, 9 room house and barns, price $ 23,000.00 with $ 6,000.00 down.

All exclusive listings by DELBY BUCKNALL,
P.O. Campden, Ont. - Ph. Beamsville LO 3-8431,
representing

MEDARD **Verdegem**
Real Estate
3 Benson Drive
ST. CATHARINES, ONT.

---

320 ACRES of choice clay loam farm with $ 1,000.— a month milk contract. Must be sold immediately on account of ill health. Located on the Highway 1 mile from Christian Reformed Church. Extra large barn, drive-in shed, garage, silo. Stabling for 100 head of cattle, stanchions, waterbowls, lots of water. Included in this sale is all the stock and implements. 75 head of registered cattle, a full line of machinery. Two lovely homes. One of these houses is a range style, like new. Cost $ 20,000.—. All this for only $ 65,000.—. Downpayment $ 20,000.— or less. This farm must be seen to be appreciated.

JOHN BOSVELD, REALTOR
40 Wellesley St. - GODERICH, ONT. - Phone JA 4-8762
Salesman: C. Buruma, Clinton, Ont. Phone HU 2-3287.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Bedankt
voor Winnipeg, Man., G. Bouma te London, Ont.

CAN. REF. CHURCH

Bedankt
voor Brampton, Ont. J. Mulder te Homewood-Carmen.

Beroepen
te Brampton, Ont. J. F. Hey te Drachten (Nederland).

FREE CHR. REF. CHURCH

Bedankt
voor Vineland (Ont.) W. Van 't Spyker te Drogeham (Nederland).

FREE AND OLD CHR. REF. CHURCH

Op de gecombineerde classisvergadering, gehouden 27 April te St. Thomas, is besloten de Free and Old Chr. Ref. Churches te herenigen in een gezamenlijk kerkverband, waarbij de kerken in Canada de naam zullen behouden van Free Chr. Ref. Church en de kerken in de U.S.A. houden de naam van Old Chr. Ref. Church. De verenigde kerken hebben een classis West omvattende de kerken van Artesia, Californië, Aldergrove, B.C., Edmonton en Red Deer, Alta. en een classis South and East omvattende de kerken van Chatham, Hamilton, London, St. Thomas, Toronto, Mitchell en Smithville-Vineland, alle te Ontario en Grand Rapids, Michigan.

Naar we vernemen heeft de voormalige Old Chr. Ref. Church te Hamilton of in de nabije omgeving (voorganger Rev. J. Hamstra, indertijd geordend naar art. 8 der K.O.) reeds voor geruime tijd de band met deze kerken verbroken.

YOUNG PEOPLE SOCIETIES

THE SPRING RALLY OF THE SIMCOE LEAGUE

On Monday, May 22, the Simcoe League's Young people enjoyed another successful Spring Rally; it was held in Weston this time. The morning meeting, starting at 11 o'clock, consisted of the oratorical contest, which was won by Joanne Steenhof and Ted de Jager, both of Weston.

The afternoon meeting, which was opened at 1:30, started with a successful sing-song led by H. Knevel, followed by a recitation by Miss Ina van Manen, and the introduction of the speaker by the League president, Wietze Luinstra. Rev. P. Kranenburg addressed us under the heading "Moeder ik heb u lief" (Mother I love thee). He compared the church to a mother, and said that love for the church involves recognition of the church, joy and thankfullness because we may belong to it, knowledge of its history and doctrines, and a desire to spread its message. Most important of all, to love the church, we must love Jesus Christ. After Rev. Kranenburg had finished his speech, we listened to the voices of a trio of girls. The afternoon meeting was closed about 5 o'clock.

About seven o'clock the evening meeting was opened. The presentation of the awards for the oratorical contest was followed by a sing-song, and the presentation of trophies to the Young Calvinist Campaign winners. We enjoyed some beautiful singing by a male double quartet, after which the league secretary, Gladys Jager, took the roll call, and the league-president introduced the evening's speaker, Rev. J. C. Verbrugge of Bowmanville. Rev. Verbrugge entitled his speech "Dating and Mating", or "Pure Hearts, Clean Lives". Rev. Verbrugge said that though God has created sex as something beautiful, modern soceity has both defiled and corrupted it. The speaker urged us to fight against sinful influences and temptations, and with God's help, to have pure hearts and clean lives. The speech was followed by a sing-song, a collection, and another performance by the double quartet. Rev. Verbrugge, in prayer and thanksgiving, brought to a close this day abundant in God's blessings.

REPORT OF THE SPRING RALLY OF DISTRICT XV

held on May 20—22, 1961, in Brockville, Ont.

During the long Victoria Weekend the young people of the Quinte, Eastern Ont. en Maritimes Leagues held their annual Spring Rally with the E.O.L. serving as host.

Saturday afternoon was filled with Registration, Sports and the Oratorical Contest of the Eastern Ont. League. Wim Fokker from the Montreal Y.P.S. came first with his speech entitled, "Population Explosion." Second was Jack Veenstra from the Athens Y.M.S. with his topic "Parental Delinquents", and third came Henry Ritskes from Brockville with his topic "True Love."

The evening programme was filled with a Variety Show by the Brockville Young People, and proved to be a worthwhile opening for our weekend.

Two services were attended on Sunday, and in the evening a wonderful musical programme consisting of solos, duet of organ and violin, a male quartet, and choirs, was provided.

On Monday morning 21 cars participated in a car-rally, while about 190 others boarded the "Miss Brockville" and "Uncle Sam" for a boat-tour of the beautiful Thousand Islands. Even though much time was spend at the American Customs, every one had a great time on the boats, and those who participated in the car-rally, will agree looking for types of milking machines, dates on tombstones, and types of plumbing, was great fun.

Since the boat-tour was late, those who were waiting in the church started the Banquet, with Ralph Mulder, the vice-president of the E.O.L. as toastmaster. A wonderful sing-song was led by Rev. Rienks from Pembroke while the second group was eating.

After this the evening programme was begun with the opening by the League Pres. Rev. Vander-Plaat. He read 1 St. John 2:12-17, after which he led in prayer and welcomed us all. George Klein, the O.C. Manager was introduced and the District Oratorical Contest was begun. Five wonderful speeches were heard, and while the judges went out for deliberation, Rev. Rignalda from Lindsay introduced the guest speaker for the evening, namely Rev. J. Kuntz from Orillia, who spoke to us on the topic, "Stop, Look, and Listen!" Rev. Kuntz pointed us to our task and challenge in the Age of Space Travel and Communism. The struggle between East and West, the Communistic teachings of "No God", show us clearly that we need "Training" with our eyes and ears open. We need people to say the opposite to the Communists to turn the world. Our Young People Societies are a God-given task, and we have to accept this responsibility.

After a collection for the Ass. of Scientific Studies was taken, our Federation Song was sung, Rev. Rignalda gave the Jury's Report on the O.C. George Klein presented awards to the speakers, Tiny Rhebergen from Trenton with "Nothing to Do" and Gertie Hutten from Kentville, N.S. with "Our Prayer Life". In the Boy's Division Lammert TenNyenhuis from Kentville, N.S. with the "Atom Bomb" came first, while Jack Cuperus from Trenton, speaking on the topic "Disarmament" came second and Wim Fokker from Montreal came in third with his topic "Population Explosion".

The roll call showed 240 people present. Since time was getting late, the program became somewhat rushed. After John Ritskes had presented Martin Mudde with the trophy for the Car-Rally, Mr. Richard Postma, our Director closed our meeting with a few remarks and a prayer of thanksgiving.

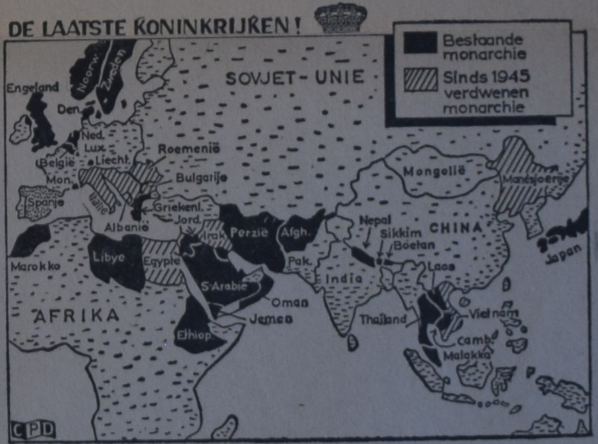
This was the end of a wonderful weekend. Wonderful for it was the first time the Maritimes could participate in the District O.C. And wonderful since Mr. and Mrs. Postma were there with us to share our pleasures.

Dorothy Veenstra.
(League Secretary E.D.L.).

NEDERLANDS CENTRUM IN TORONTO

Naar wij vernemen is in verband met het vertrek naar Nederland van de heer E. J. D. Mulder, thans tot voorzitter van het Nederlands Centrum benoemd Mr. W. J. B. Meyer.

Het adres van het secretariaat blijft hetzelfde, nl. 159 Bay St., Toronto, Ont.

Koninkrijken worden schaars

Eens heeft de glans van een monarchie over bijna alle volkeren der aarde geschenen. Deze glans is echter allengs afgenomen en de koninkrijken zijn gestorven. Niet allemaal weliswaar maar hun aantal is toch drastisch ingekrompen. De koninkrijken zijn verdwenen om plaats te maken voor een andere staatsvorm. Met de koninkrijken verdwenen ook de koningen, keizers, sultans e.d. van het toneel. Wie kent nog de namen van de keizer van China, de koning van Frankrijk, de koningen van Italië, Bulgarije, of de koning van Spanje? Toch hebben deze namen eens geschitterd in opperste luister en macht.

De tijd gaat echter snel. Nauwelijks 100 jaar geleden bezat Europa één republiek en wel Zwitserland. De rest van ons werelddeel kende de monarchie. Thans telt Europa nog maar tien landen met een gekroond staatshoofd en onder deze landen vinden wij dan nog twee dwergstaten, nl. Monaco en Liechtenstein. Eigenlijk moeten wij zeggen dat Europa 11 landen met een monarchie kent. Spanje is immers volgens zijn grondwet een monarchie. Voorlopig is Franco echter nog aan het bewind, hoewel er een Spaanse troonpretendent bestaat. Na de dood van Franco, of diens afstand, kan deze troonpretendent de troon bestijgen.

Dat de geschiedenis nog steeds voortgaat met veranderingen te brengen in de staatsvormen der landen, toont U deze kaart. Hierin geven wij een overzicht van het aantal landen waarin de monarchie sinds 1945 verdwenen is. Sedert dat jaar zijn er verschillende vorstenhuizen gevallen. In 4 landen hebben wij er echter een zelfstandig regerende monarchie bijgekregen en wel in Malakka, Jordanië, Libye en Marokko. Strikt genomen moeten wij zeggen dat de landen van het Britse Gemenebest ook een monarchie zijn, daar de Britse koningin formeel door deze landen worden erkend (met uitzondering van Zuid-Afrika). In de praktijk kan men echter de verschillende leden van het Gemenebest moeilijk een koninkrijk noemen. Tot de vorsten die op dit moment nog een zeer grote persoonlijke macht uitoefenen, behoren de vorsten van Nepal, Sikkim, Boetan, Ethiopië en Marokko. De andere landen met een vorstelijk staatshoofd bezitten een veel gematigder monarchie, vooral in Europa. Hier is de monarchie het fonkelende sluitstuk van een democratisch stelsel.

Rotterdam nummer 1 Londen nummer 2

In de laatste 50 jaar heeft de wereld koopvaardijvloot zich meer dan verdrievoudigd. Deze stijging is veroorzaakt door de steeds groter wordende behoefte aan vervoer, die een bevolkingstoename en een toenemende industrialisatie nu eenmaal vragen. De ontwikkeling van de aardolie-industrie heeft er het hare toe bijgedragen, om de scheepvaart te stimuleren.

De olie is er echter ook de oorzaak van dat verschillende havens hun belangrijkheid in de loop der jaren zien dalen, omdat deze havens vooral belangrijk waren als bunkerplaats waar de schepen kolen konden innemen. Thans vaart nog maar ca. 8% van de handelsvloot van de wereld op kolen, de rest vaart op olie. In de verhoudingen van 's wereld grootste handelsvloten, heeft zich ook wel het een en ander gewijzigd. Rond 1900 bedroeg het aandeel van Engeland in de wereld handelsvloot ca. 50%, thans beschikt het over ca. 16% van de wereld handelsvloot. In 1939 stond Japan op de wereldranglijst nog als nummer 3 genoteerd, gerekend naar de tonnage van zijn handelsvloot. Thans is het gedaald naar de 5de plaats. Over deze periode behielden Noorwegen en Nederland resp. hun 4de en 7de plaats. Griekenland is gedaald van de 9de naar de 13de plaats op de wereldranglijst. Hoewel Zweden over de periode 1939-1960, zijn handelsvloot meer dan verdubbelde, bleef het toch op de 10de plaats staan in de wereldranglijst. Nederland kwam van ca. 3 miljoen ton in 1939, tot ca. 4,7 miljoen ton in 1960. Er is dus wel het een en ander veranderd.

Ook in de belangrijkheid van de havens zijn de verhoudingen gewijzigd. Londen is niet meer nummer 1, maar Rotterdam heeft deze plaats ingenomen. In onze kaart geven wij een duidelijk beeld van de huidige verhoudingen, gerekend naar de jaarlijkse goederenbeweging in de havens. Hoewel Hamburg de aangewezen Duitse havenstad genoemd moet worden, neemt Rotterdam een groter deel van de Duitse import en export voor zijn rekening, dan Hamburg. Een van de levenslijnen van Duitsland loopt dan ook via de Rijn naar Rotterdam. Omgekeerd, zorgt Rotterdam ervoor dat de Rijn de drukst bevaren rivier van de wereld is.

Antwerpen is ook een haven van Europees formaat geworden en het neemt dan ook een 3de plaats in, bij de volgorde van de belangrijkheid der Europese havens. Londen verkrijgt zijn belangrijkheid als haven vooral door de bindingen met het Gemenebest.

Hamburg, dat op de 4de plaats staat wat de belangrijkheid van havens betreft, kende in 1938 een goederenbeweging van ca. 30 miljoen ton.

De splitsing van Duitsland in 2 delen beroofde deze haven van zijn natuurlijke achterland. Niettemin kwam men in Hamburg in 1958 op een totaal aan goederenbeweging van ca. 27 miljoen ton. Een bewijs van de grote kracht die deze haven bezit. Men heeft er overigens koene plannen om de welvaart van de havenstad te bevorderen. In de Elbe-monding wil men een havencomplex aanleggen, dat geschikt is voor schepen met zeer grote tonnages. Ook de stad Bremen gaat zijn havens uitbreiden. Aangezien Rotterdam aan zijn Europoort bouwt, kunnen wij dus verwachten dat er nog grote dingen staan te gebeuren in de Europese havenwereld.

Verdien een boek

Het kost U niets om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt.

Onze lijst van Premieboeken

Voor 1 abonnee:

IK VOLG JE TOT ISTANBOEL — C. Rijnsdorp.
DE WITTE DUIVEN — Henk Krijger.
DE KLEINE RESIDENTIE — P. Terpstra.
MET ENGELS DE WERELD IN.

Ook als premie beschikbaar een van de volgende "Pocket books" uit de z.g.n. Boeketreeks van Uitgeverij J. H. Kok.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID — Dr. B. Wielenga.
HERLEEFD VERLEDEN door Prof. A. Sizoo.
JOHANNES CALVIJN INSTITUTIE.
DE APOCRIEFE BOEKEN, deel 1
Herdruk volgens de oorspronkelijke uitgave van Jacob en Pieter Keur. 254 bladzijden.
DE APOCRIEFE BOEKEN, deel 2. 157 bladzijden.
HET CALVINISME (Stonelezingen), door Dr. A. Kuyper.
JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK — Dr. R. Schippers.
VERLEIDENDE GEESTEN — Ds. A. B. W. M. Kok.
HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels dagboek).
DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.
LUTHER'S WERKEN.
DE HUMOR VAN DE BIJBEL — Ds. Okke Jager.
DE CHRISTINNENREIS — John Bunyan.
MENSEN RONDOM JEZUS — Dr. J. H. Bavinck.
MOEILIJKE KINDEREN.
HEL EN HEMEL VAN DACHAU — Ds. J. Overduin.
HET EVANGELIE VAN THOMAS — Dr. R. Schippers.

Voor 2 abonnees:

GRINT — S. P. Akkerman.
DE WONDERWERELD DER BIOLOGIE — Dr. W. M. Kruseman.
NEDERLAND ZOALS HET WAS — ZOALS HET IS — W. W. Reys.
DE WONDERWERELD DER BEELDENDE KUNST — P. W. J. Steinz.

Voor 3 abonnees:

LANDVERHUIZERS, door P. J. Risseeuw.
Trilogie in één band. 1. Vrijheid en brood
2. De huilende wildernis
3. Ik worstel en ontkom

HET DERDE HOSPITAAL VOOR ZWAKZINNIGE KINDEREN IN ONTARIO

Als U hier met uw auto over highway 2 van Blenheim naar Leamington rijdt, ziet u daar ongeveer zeven mijl buiten Blenheim ineens een groot en machtig complex van gebouwen voor U omhoog rijzen.

Aan Uw linkerzijde ziet U het uitgestrekte Lake Erie, waar de weg maar enkele tientallen meters van verwijderd is. Tussen de weg en Lake Erie ziet U dan eerst het grote pomp en zuiverings-systeem. Hier wordt het water uit de Lake gepompt, dan gezuiverd naar het hospitaal vervoerd dat ongeveer een halve mijl van de kust uit het grasland omhoog rijst. In de voorgrond zien we een groot gebouwencomplex, dat straks in de toekomst 1200 zwakzinnige kinderen zal kunnen herbergen en van alle nodige verzorging zal voorzien. In dat complex van gebouwen zult U straks niet alleen de bedden vinden voor deze kinderen, maar van allerlei andere lokalen. Want dit is niet een hospitaal waar men heen gaat om na enkele weken of dagen weer naar huis terug te keren. Dit is het "tehuis" voor deze kinderen. Hier moeten ze opgevoed worden. Hier moet hen van alles geleerd worden zodat ze straks toch nog tot nut in de maatschappij mogen zijn. Daarom vindt u hier slaapzalen, eetzalen, schoollokalen, en gymnastiek-zalen. Maar dat is niet alles. Er komt ook een schoenmakerij, een dairy-farm en een eigen kapperszaak. Dit hospitaal zal zoveel mogelijk in zijn eigen behoeften voorzien. U begrijpt wel dat er dus veel meer komt kijken dan in een gewoon hospitaal|

De eerste honderd kinderen zullen in de maand Mei aankomen. Zij zullen vergezeld zijn van een kern van getraind personeel dat meegekomen is uit de twee andere hospitaals voor zwakzinnige kinderen in Orillia en Smith Falls. Deze kern van getraind personeel zal ook het nieuwe personeel opleiden.

De superintendent Dr. Alexander Finlayson vertelde dat het hospitaal straks ongeveer 1200 kinderen zal verzorgen. Hiervoor zal een staf van 400 tot 500 personen nodig zijn. Dit hoopt men te bereiken over een periode van ongeveer drie jaar. De bouw van dit hospitaal kost de regering een bedrag van 12 millioen dollar.

Blenheim en omgeving zijn blij met dit nieuwe hospitaal, mede omdat het werkgelegenheid biedt aan velen.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....